

Али Ходжа / Ахмед Ахмед / Муса Дурлу

الخطب المختارة

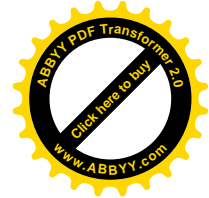
ИЗБРАНИ ХУТБЕТА

Ислямски лекции и беседи

ТРЕТА ЧАСТ

Фондация "ВЯРА"
СОФИЯ – 2007

GSM: 00359887622584

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

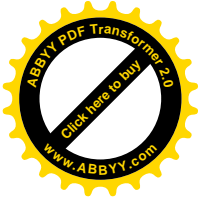
© 2007 Али Ибрахим Ходжа
© 2007 Ахмед Хасан Ахмед
© 2007 Муса Исмаил Дурлу
© 2007 Фондация "ВЯРА" СОФИЯ
ISBN 954-91593-3-7

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Въведение.....
2. Встъпителна част на хутбето.....
3. Познания за петъчния намаз и хутбето.....
4. Превъзходството на петъчния ден.....
5. Причини за отслабване на вярята.....
6. Болестта на века и нейният лек.....
7. Значение на ибадета в Исляма.....
8. Обичта към Всевишния Аллах.....
9. Нощното пътуване и възнесение на Мухаммед (с.а.с.).....
10. Ползата от четенето на Корана.....
11. Раздаване по пътя на Аллах.....
12. Познания за Зекята.....
13. Рамадан Байрам.....
14. Изпитанието и голямата награда за него.....
15. Лихвата и вредата ѝ върху обществото.....
16. Тютюнопушенето – бавният убиец.....
17. Превъзходството на десетте дни от Зулхидже.....
18. Признаци предизвестяващи за края на света.....
19. Два, която се учи в края на хутбето.....
20. Терминологичен речник.....

ВЪВЕДЕНИЕ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

Благодарността, славата и възхвалата са за Всевишния Аллах. И нека саяту селямът да бъде за Мухаммед (саллаллаху алейхи ве селлем), неговото семейство, всичките му сподвижници и последователи до Съдния ден.

Уважаеми братя мюсюлмани!

Предлагаме на вашето внимание трета част от поредицата "Избрани Хутбета" (Ислямски лекции и беседи), които разясняват важни неща, свързани с вярването, ибадетите, отношенията и нравите. Предназначена е за всички, които се интересуват от Исляма и желаят да увеличат знанията си, и като наръчник за имами, ваизи и хатиби.

Целта от издаването ѝ е да допълни тематиката на първа и втора част и да бъде в още по-голяма полза за мюсюлманите, да им служи за ориентир по правия път и да им допринесе спечелване задоволството и наградата от Всевишния Аллах. Надяваме се, придобитите познания от разнообразната тематика на лекциите, да въздействат върху вярващите за формиране на широк кръгзор и висок интелект, да помогнат в изграждането на нравствени и високохуманни личности, съобразяващи се с повелите на Всевишния Аллах, благородни в мислите и делата си.

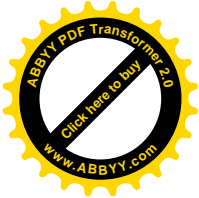
Книгата е написана на подходящ език и са използвани познати термини, които я правят лесна за разбиране. Събраният материал е подкрепен с доказателства от Корани Керим, достоверни хадиси от Суннета на Мухаммед (с.а.с.) и са включени изказвания и становища на учени от Ехлисунне вел-джемаа. Вписани са имената на сурите, номерата на айетите и източниците на хадисите. В тази част хадисите са изписани с харекета (огласовка) за улеснение и правилно четене.

При необходимост всяка една от тези теми може да бъде съкратена в зависимост от обстоятелствата.

Нека да не забравяме, че съвършенството и безпогрешността са присъщи само на Аллах Теаля, затова ще бъдем благодарни на всеки, който ни поправи и коригира.

Молим Всевишния Аллах, да отреди приемственост и берекет на това скромно дело, да възнагради всички, които са допринесли за осъществяването му и тези, които ще се възползват от него! Молим Аллах Субханеху ве Теаля за успех и устойчивост във вярата, и да отреди на всички ни живот съобразен с повелите на Корана и Суннета! И към Него се обръщаме със словата: "Господарю наш! Не отклонявай нашите сърца, след като Си ни напътил! Дари ни с милост от Теб. Ти Си Вседаряващ! Амин!

Усилието е от нас, а успехът от Всевишния Аллах !

Встъпителна част на хутбето

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ - سورة آل عمران: 102
﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ - سورة النساء: 1

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ - سورة الأحراب: 70-71

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

أحكام الجمعة و الخطبة ПОЗНАНИЯ ЗА ПЕТЪЧНИЯ НАМАЗ И ХУТБЕТО

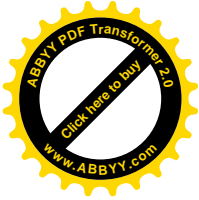
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

Благодарността и възхвалата е за Всевишния Аллах, Господарят на Световете, Който казва:﴿О, вярващи! Щом се призове за джума намаз, устремете се към споменаването на Аллах и оставете търговията! Това е най-доброто за вас, ако знаете.﴾ И саяту селямът да бъде върху Мухаммед (саллеллаху алейхи ве селлем), семейството му, неговите сподвижници и последователи до края на света!

Уважаеми братя!

Петъчният намаз е наречен "джума намаз" заради това, че за него се събират много хора и го изпълняват групово.

Този намаз е задължителен и е предписан чрез Корана и Суннета. Аллах Теаля казва:
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَدَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾

§О, вярващи, щом се призове за джума намаз, устремете се към споменаването на Аллах и оставете търговията! Това е най-доброто за вас, ако знаете. § /Сура "Джума"/62/:9/
 Пейгамберинът (с.а.с.) казва:
 ((رَوَّاحُ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَىٰ كُلِّ مُحْتَلِمٍ)) - رواه النسائي.

"Отиването за петъчен намаз е задължение на всеки пълнолетен."/Несаи:1354/

Много от хората си позволяват безпричинно да пропускат този намаз, но нека да знаят и да не забравят думите на Пейгамберина (с.а.с.):
 ((مَنْ تَرَكَ ثَلَاثَ جُمَعٍ تَهَاوُنًا بِهَا طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قَلْبِهِ)) - رواه أبو داود.

"Онзи, който неоснователно изостави три джуми, Аллах Теаля му запечатва сърцето."/Ебу Давуд:888/

Джума намаз е задължение на всеки мъж, който е мюсюлманин, пълнолетен, разумен, да е на свобода и да не е пътник.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((الْجُمُعَةُ حَقٌّ وَاجِبٌ عَلَىٰ كُلِّ مُسْلِمٍ فِي جَمَاعَةٍ إِلَّا أَرْبَعَةً عَبْدٌ مَمْلُوكٌ أَوْ امْرَأَةٌ أَوْ صَبِيٌّ أَوْ مَرِيضٌ)) - رواه أبو داود

"Кланянето на Джума намаз с джемат е дълг и отговорност на всеки мюсюлманин, с изключение на четирима: роб, жена, непълнолетен и болен."/

За да бъде приет петъчният намаз, трябва да се спазят следните условия:

◆Да се изпълнява в точно определеното за него време.
 Аллах Теаля казва:

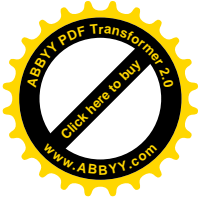
﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾

§...за мюсюлманите (изпълнението на) намаза е предписано в определено време. §/Сура "Нуса"/4/:103/
 Петъчният намаз се изпълнява във времето на обедния. Енес (р.а.) казва:

((أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي الْجُمُعَةَ حِينَ تَمِيلُ الشَّمْسُ)) - رواه البخاري

"Пейгамберинът (с.а.с.) кланяше петъчния намаз, когато слънцето преминеше зенита (т.е. времето на обедния)./Бухари/

◆Да се кланя групово – с джемат, който трябва да се състои най-малко от трима души, като единият от тях е имам.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((إِذَا كَانُوا ثَلَاثَةً فَلْيُؤْمَرُوا أَحَدُهُمْ ...)) - رواه مسلم

“Ако са трима, единият от тях да им бъде имам...”/Муслим/

◆Да се изпълнява в населено място.

“Да се Йемен: на Умер (р.а.) писал до жителите събират и изпълняват петъчният намаз по местата, където са.” /Ибни Еби Шейбе/

◆Да се направи хутбе преди намаза, което да се състои от две части, с кратко сядане между тях.

Ибн Умер (р.а.) казва:

((كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ قَائِمًا ثُمَّ يَقْعُدُ ثُمَّ يَقُومُ كَمَا تَفْعَلُونَ الْآنَ)) رواه البخاري

“Пейгамберинът (с.а.с.) правеше хутбе прав, след това сядаше и после отново се изправяше. Така, както го извършвате сега.” /Бухари/

За да бъде валидно хутбето, трябва да се спазят следните условия:

◆Да се прави в името на Аллах Теаля.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ ...)) - رواه البخاري

“Делата са според намеренията...”/Бухари/

◆Да започва с възхвала към Аллах.

Пратеникът на Аллах (с.а.с.) казва:

((كُلُّ كَلَامٍ لَا يُبْدَأُ فِيهِ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ فَهُوَ أَجْذَمٌ))

“Всяко едно слово, което не започва с възхвала към Аллах, е безрезултатно.”/Ебу Давуд/

◆Да се произнася на висок глас.

Джабир ибну Абдуллах казва:

((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَطَبَ ... عَلَا صَوْتَهُ ...)) - رواه مسلم.

“Когато Пейгамберинът (с.а.с.) правеше хутбе ... говореше на висок глас ...” /Муслим/

◆Да съдържа айети от Корани Керим.

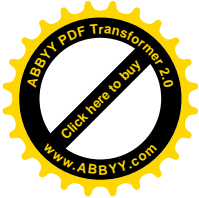
Джабир ибну Семура (р.а.) казва:

((كَانَتْ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُطْبَتَانِ يَجْلِسُ بَيْنَهُمَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَذَكِّرُ النَّاسَ)) - رواه مسلم

“По време на хутбето си Пейгамберинът (с.а.с.) цитираше (айети) от Корана, поучаваше хората и разделяше хутбето на две части, като сядаше между тях.” /Муслим./

От суннетите на хутбето са:

◆Хутбето да се изнася от минбер.

Салим (р.а.) предава от неговия баща, че е казал:
 ((سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ عَلَى الْمِنْبَرِ ...)) - رواه البخاري.

“Слушах хутбето на Пейгамберина (с.а.с.), и той говореше от минбера.”/Бухари/

Сехл ибну Сеад (р.а.) казва:

“ ...Един ден Пратеникът (с.а.с.) поръчал на един дърводелец да му изработи минбер, от който да говори на хората. И той му направил минбер от три стъпала....” /Муслим :847/

- ◆ След като хатипът се изкачи на минбера, да се обърне с лице към хората, да направи селям и да седне.

Джабир (р.а.) разказва:

((أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا صَعِدَ الْمِنْبَرَ سَلَّمَ)) - رواه ابن ماجه

“Пейгамберинът (с.а.с.), след като се изкачвал на минбера, правел селям.” /Ибни Маджех/

Саиб ибни Йезид (р.а.) казва:

((كَانَ النَّدَاءُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَوَّلَهُ إِذَا جَلَسَ الْإِمَامُ عَلَى الْمِنْبَرِ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) - رواه البخاري.

“По времето на Пейгамберина (с.а.с.) се четеше езан, веднага след като хатипът седнеше на минбера...” /Бухари/

- ◆ Петъчният намаз да се удължава, а хутбето да е по-съкратено.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((فَأَطِيلُوا الصَّلَاةَ وَأَقْصِرُوا الْخُطْبَةَ ...)) - رواه مسلم.

“Удължавайте намаза и скъсявайте хутбето...!” /Муслим/

- ◆ Хатипът да направи дуа, с която да се моли за себе си, за присъстващите и за всички останали мюсюлмани.

От присъстващите на джумата се изисква следното поведение:

- ◆ Да пазят тишина, да не разговарят помежду си и да бъдат внимателни. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَتَطَهَّرَ بِمَا اسْتَطَاعَ مِنْ طَهْرٍ ثُمَّ أَذْهَنَ أَوْ مَسَّ مِنْ طَيْبٍ ثُمَّ رَاحَ فَلَمْ يُفَرِّقْ بَيْنَ اثْنَيْنِ فَصَلَّى مَا كُتِبَ لَهُ ثُمَّ إِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ أَنْصَتَ غَيْرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْأُخْرَى)) - رواه البخاري.

“Който се изкъпе в петък и се почисти според възможностите си, след това се парфюмира, после отиде (порано в джамията), не прескача и не притеснява хората, кланя (нафиле) намаз според възможностите и след като имана се изкачи на минбера, мълчи, на него се опрощават (малките) грехове от едната до другата джума.”/Бухари/

((إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَنْصِتْ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ فَقَدْ لَعَوْتَ)) - رواه البخاري

“Ако по време на хутбето в петъчния намаз кажеш на този до теб, млъкни, то ти губиш наградата от джумата.”/Бухари/

След като имаинът привърши с втората част на хутбето, слиза от минбера, за да кланя джумата.

Дейности, които не са от Суннета на Мухаммед (с.а.с.):

- ◆Окачване завеса на минбера.
- ◆Непременното обличане на черно пардесю.
- ◆Четене определени дуи при изкачване стъпалата на минбера.
- ◆Изоставяне правенето на селям от имамина, след изкачването му на минбера.
- ◆Изоставяне на насихата във втората част на хутбето.
- ◆Удължаване на хутбето и скъсяване на намаза.
- ◆Кланяне на обедния намаз след фарза на джумата.

Молим Аллах Субханеху ве Теаля да отреди да бъдем от достойните мюсюлмани, спазващи Неговите повели и Суннета на Мухаммед (с.а.с.), и да ни предпазва от заблудата, нововъведенията в Исляма и прегрешенията! Амин!

فضل يوم الجمعة

ПРЕВЪЗХОДСТВОТО НА ПЕТЪЧНИЯ ДЕН

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

Благодарността и възхвалата е за Всевишния Аллах, Господарят на Световете, Който казва:﴿О, вярващи! Щом се призове за джума намаз, устремете се към споменаването на Аллах и оставете търговията! Това е най-доброто за вас, ако знаете.﴾ И саяту селямът да бъде върху Мухаммед (саллеллаху алейхи ве селлем), семейството му, неговите сподвижници и последователи до края на Света!

Уважаеми братя мюсюлмани!

Милост от Аллах Теаля към Неговите раби е, че в живота им е отредил превъзходни часове, дни и месеци, в които наградата за извършен ибадет е по-голяма от останалите.

Тези времена са голяма възможност за старателните мюсюлмани да се надпреварват във вършенето на добри дела. Сред тези превъзходни времена е и петъкът, който Аллах Теаля е отличил с много предимства, като това, че:

◆Петъкът е най-превъзходният ден от седмицата, и е седмичният празник за мюсюлманите.

Пратеникът на Аллах (с.а.с.) казва:

((خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِيهِ خُلِقَ آدَمُ وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ)) - رواه الإمام مسلم-1411

„Най-превъзходният ден, в който слънцето изгрява, е ден петък. В този ден е сътворен Адем (а.с.), в него е въведен в Дженнетта и в този ден е изведен оттам, и няма да настъпни часът за края на света, освен в петък.“ /Муслим/

Ибну Кайим (р.а.) казва: **„Петъкът е ден за ибадет. Сред останалите дни е като месец рамадан спрямо останалите месеци...“ /Задул Меад:1/398/**

((إِنَّ هَذَا يَوْمٌ عِيدٌ جَعَلَهُ اللَّهُ لِلْمُسْلِمِينَ فَمَنْ جَاءَ إِلَى الْجُمُعَةِ فَلْيَغْتَسِلْ...)) - رواه ابن ماجه-1088

„Този ден, (петъкът), Аллах Теаля го определи празник за мюсюлманите, и който дойде за джума намаз, да се изкъпе!...“ /Ибну Маджех/

◆Направената дуа в петък се приема.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((إِنَّ فِي الْجُمُعَةِ لَسَاعَةً لَا يُوَافِقُهَا مُسْلِمٌ قَائِمٌ يُصَلِّي يَسْأَلُ اللَّهَ خَيْرًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ)) - رواه الإمام مسلم-1407

„В петъчния ден има час, в който ако се случи мюсюлманинът да кланя намаз и след това поиска от Аллах добро, то непременно ще му бъде дадено.“ /Муслим/

Относно времето на този час, между ислямските учени има разногласия:

Едни от тях са на мнение, че този час е от момента, когато имамаът се качи на минбера до завършване на намаза. А други са на становище, че времето на този час е след икиндия, което се смята за по-близо до истината.

◆В петъчния ден, във времето на обедния намаз се кланя джума намаз.

Джума намазът е задължителен групов седмичен намаз за мюсюлманите. И който безпричинно го изостави, Аллах Теаля запечатва сърцето му и в него не прониква добро. Абдуллах ибну Умер и Ебу Хурейра (р.а.) чули пратеникът (с.а.с.), от минбера да казва:

((كَيْتِهِنَّ أَقْوَامٌ عَنْ وَدَعِهِمُ الْجُمُعَاتِ أَوْ لِيَحْتَمِنَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ ثُمَّ لِيَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ)) - رواه الإمام مسلم-1432

„Да престанат хората да пропускат джума-намаз, защото Аллах Теаля ще запечати сърцата им и ще бъдат от небрежните!“/ Муслим/

((مَنْ تَرَكَ الْجُمُعَةَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ تَهَاوَنًا بِهَا طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قَلْبِهِ)) - رواه الترمذي-460

„Който небрежно изостави джума-намаз три пъти, Всевишният Аллах запечатва сърцето му.“/Тирмизи/

♦В този ден се опрощават малките прегрешения.

Пратеникът (с.а.с.) казва:

((مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَتَطَهَّرَ بِمَا اسْتَطَاعَ مِنْ طَهْرٍ ثُمَّ اذْهَنَ أَوْ مَسَّ مِنْ طِيبٍ ثُمَّ رَاحَ فَلَمْ يُفَرِّقْ بَيْنَ اثْنَيْنِ فَصَلَّى مَا كُتِبَ لَهُ ثُمَّ إِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ أَنْصَتَ غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْآخَرَى)) - رواه البخاري.

“Който се изкъпе в петък и се почисти според възможностите си, след това се парфюмира, после отиде (по-рано в джамията), не прескача и не притеснява хората, кланя (нафиле) намаз според възможното и след като имамът се изкачи на минбера, мълчи, на него се опрощават (малките) грехове от едната до другата джума.”/Бухари/

♦За онзи, който отива по-рано на джума намаз, има огромна награда.

Пратеникът (с.а.с.) казва:

((مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ غُسْلَ الْجَنَابَةِ ثُمَّ رَاحَ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَدَنَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَقْرَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّلَاثَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ كَبْشًا أَقْرَنَ وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ دَجَاجَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَيْضَةً فَإِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ حَضَرَتِ الْمَلَائِكَةُ يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ)) - رواه البخاري-832

„Който се изкъпе в петъчния ден, така, както се къпе след полово сношение, след това отиде (към джамията) в първия час (печели награда), като чели е заклал камила (за садака). Който отиде във втория час, все едно е заклал крава. Който отиде в третия час, все едно е заклал рогат коч. Който отиде в четвъртия час, все едно е заклал кокошка. Който отиде в петия час, все едно е дал яйце (за садака). А когато имамът се появи на минбера, мелякетата също отиват да слушат хутбето.”/Бухари/

И казва Пратеникът (с.а.с.):

((مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَغَسَلَ وَبَكَرَ وَابْتَكَرَ وَدَنَا وَاسْتَمَعَ وَأَنْصَتَ كَانَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ يَخْطُوهَا أَجْرُ سَنَةٍ صِيَامُهَا وَقِيَامُهَا)) - رواه الترمذي-456

„Който се изкъпе в петъчния ден; отиде рано към джамията; приближи се, за да слуша, и мълчи (по време на

хутбето), за него ще има награда за всяка една направена крачка, колкото наградата от говеенето и кланянето за една година.“/Тирмизи/

Джабир ибну Абдуллах казва: „Домовете ни бяха далеч от джамията и искахме да ги продадем и да се преместим по-близо до джамията, а Пратеникът (с.а.с.) ни забрани и каза:

((إِنَّ لَكُمْ بِكُلِّ خَطْوَةٍ دَرَجَةً)) – رواه الإمام مسلم-1067

„За всяка една крачка ще имате награда.“/Муслим/

Убей ибну Кяаб казва:

„Познавах един човек, който живееше далеч от джамията, и не знаех друг, който да живее по-далеч от него, но въпреки това той не пропускаше да кланя намаза си с Пратеника (с.а.с.). Ние го съжалявахме и затова аз му рекох: „О, човече! Защо не си купиш магаре и да го яздиш в тъмното и през калта!“ А той отговори: „Не ме радва това - моята къща да бъде близо до джамията, защото аз искам моето отиване до джамията и връщането ми да бъдат награда за мен.“ Тогава Пратеникът (с.а.с.) му каза:

((قَدْ جَمَعَ اللَّهُ لَكَ ذَلِكَ كُلَّهُ)) – رواه الإمام مسلم-1065

„Аллах Теаля вече ти даде всичко това!“

♦ В петъчния ден да се прави повече саляту селям на Пратеника (с.а.с.).

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((أَكْثَرُوا مِنَ الصَّلَاةِ عَلَيَّ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ)) – رواه البيهقي

„Правете повече саляту селям на мен, в денонощието на петъка!“/Бейхаки/

♦ В петъчния ден да се чете Сура „Кехф“.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْكَهْفِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ سَطَعَ لَهُ نُورٌ مِنْ تَحْتِ قَدَمِهِ إِلَى عَنَانِ السَّمَاءِ يُضِيءُ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَ الْجُمُعَتَيْنِ)) – رواه الحاكم

„Който в петъчния ден прочита Сура „Кехф“, в Съдния ден за него ще сияе светлина изпод ходилата му, чак до облаците в небето, и ще му се опростят малките прегрешения, от едната до другата джума.“ /Хаким/

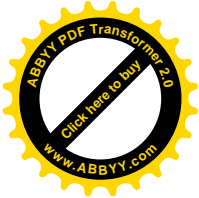
((مَنْ قَرَأَ ثَلَاثَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ)) – رواه الترمذي 2811

„Който прочита три айета от началото на Сура „Кехф“, ще бъде предпазен от злото изпитание на деджала.“/Тирмизи/

♦ Който умре в денонощието на петъка, ще бъде предпазен от изпитание и наказание в гроба.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَوْ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ إِلَّا وَقَاهُ اللَّهُ فِتْنَةَ الْقَبْرِ)) – رواه الترمذي 994

*„Мюсюлманин, който умре в денонощието на джумата
Аллах го предпазва от наказание в гроба.“/Тирмизи/*

Уважаеми братя!

От всичко казано до тук трябва да разберем важноста на този ден и да се стремим да се възползваме от достойнствата му, така както ни е напътил Пейгамберинът (с.а.с.).

Молим Аллах, Субханеху ве Теаля, да ни укрепи във вярата ни, да ни даде възможност да се възползваме от превъзходствата на този ден и да ни дари с успех във всичките ни дела - в този свят, и с Дженнет - в Отвъдния!
Амин!

(1)

أسباب ضعف الإيمان

ПРИЧИНИ ЗА ОТСЛАБВАНЕ НА ВЯРАТА

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Всемилосърдния!

Благодарността и възхвалата са за Всевишния Аллах и нека саляту селям да бъде върху Мухаммед (с.а.с.), неговото семейство, всичките му сподвижници и последователи до Съдния ден!

Уважаеми братя!

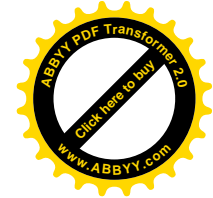
Причините, които водят до отслабване на вярата са много. Някои от тях са:

1.Отдалечаване от религиозната среда за продължително време.

Най-често, когато един мюсюлманин се отдели от ислямската среда поради пътуване, командировка или друга причина, това води до отслабване на неговата вяра, защото той се отделя от колектива, от който се е градил религиозно и е черпил сила за вярата си. Аллах Теаля казва:

﴿ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴾

§Не е ли настъпило време за вярващите сърцата им да се смирят при споменаването на Аллах и пред истината, която бе

низпослана, и да не станат като дарените отпреди с Писанието, за които времето (прекарано в отклонение от религията им) бе продължително и закоравяха сърцата им, и мнозина от тях бяха провалени?§/Сура “Хадид”/57/:16/

Този свещен аyet доказва, че продължителното отдалечаване от религиозната среда е причина за отслабване на вярата. Например, когато един човек продължително време е бил отдалечен от братята си по вяра, поради пътуване, командировка и други ангажименти, той губи връзката си с религиозната среда, в която е общувал и черпел духовна сила за сърцето си. Мюсюлманинът сам е слаб, но с братята си по вяра е силен. Ел-Хасен Ел-Басри (радийеаллаху анху) казва:

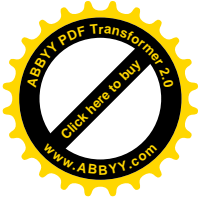
“Братята ни по вяра са по-скъпи за нас от семействата ни, защото нашите семейства ни напомнят за този свят, а братята по вяра ни напомнят за Отвѣдния.”

Когато отдалечаването продължи, се поражда отчуждение, което след това се превръща в отвращение към религиозната среда. В следствие на това сърцето закоравява и светлината на вярата в него се помрачава и угасва. Така може да се обясни духовният и морален упадък при някои хора, които пътуват по време на отпуски, ваканции или преместване заради работа или обучение.

2. Отдалечаване от добрия образец за подражание.

Онзи, който се поучава от примерни хора, съчетали в себе си полезна наука, добри дела и силна вяра, взема пример от тях и им подражава в науката, нравствеността и добродетелите. И когато се отдели от тях за определено време, започва да чувства как се променя и става коравосърдечен. Затова след като Пратеникът на Аллах (с.а.с.) починал и тялото му било погребано, неговите есхаби рекли: *“Сърцата ни се промениха.”* Те били обхванати от самота, защото възпитателят, учителят и добрият пример за подражание Мухаммед (с.а.с.) вече не бил между тях. Въпреки всичко, Пратеникът (с.а.с.) оставил след себе си велики хора като планини, всеки един от тях бил способен да поеме водачеството на мюсюлманите и всеки един от тях бил добър пример за другия. В днешно време мюсюлманите са в голяма нужда от такъв пример за подражание в близост до тях.

3. Проява на небрежност към търсене познания за Исляма и нечетене на ислямска литература, която съживява сърцата.

Ислямската литература пробужда вярата на онзи, който я чете, и укрепва у него скритите религиозни чувства. Начело на тази литература е Книгата на Аллах - Корани Керим. След нея са сборниците по *хадис*; книгите по *акида - убеждение; фикх - ислямско вероучение; тефсир - разяснение на Корана; сира - житието на Пратеника (с.а.с.); ислямски морал и възпитание*, опиращи се на достоверните източници - Коранът и Суннетът. Небрежното отношение към тези книги и задълбочаването във философия и в книгите без доказателства, причинява опустошаване на сърцето. Например: Когато човек чете сборниците по хадис на Бухари и Муслим, започва да чувства, че сякаш живее във времето на Пратеника (с.а.с.) и неговите сподвижници и усеща религиозния полъх от техния начин на живот.

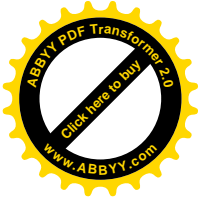
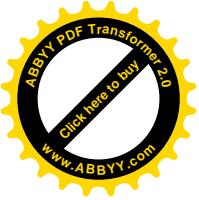
4.Общуване на мюсюлманина с морално провалени хора.

Контактуването с такива хора не носи нищо добро за вярата на мюсюлманина, неговото семейство и обществото, в което живее. Те извършват прегрешения и не се покаяват, а се гордеят с тях. Животът им е изпълнен с непристойни дела - употреба на алкохол, наркотици, цигари, проституция и разврат. А езиците им са заети с клюки, ругатни, обиди, подигравки, одумвания и нищо полезно, от което човек може да се поучи и възползва. Тяхната цел е земният живот, охолството, задоволяване на страстите, без да избират начините за постигането им. А домовете им са изпълнени с безпорядък и порицани неща, от които нормалният човек се отвращава.

5.Прекален ламтеж по земния живот до такава степен, че да завладее човека и сърцето му да стане негов роб.

В днешно време се наблюдава, че много от хората напълно са посветили своя живот на материалното, а алчността е завзела техните сърца, до такава степен, че не мислят и не желаят нищо друго, освен земния живот. Те не се подчиняват на Аллах Теаля, не следват пътя на Неговия Пратеник (с.а.с.) и нямат интерес към религията. За такива хора Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((تَعَسَ عَبْدُ الدِّينَارِ وَعَبْدُ الدَّرْهَمِ...)) - رواه البخاري: 2673

“Жалък и губещ е обожателят на динара (златна монета) и обожателят на дирхема (сребърна монета).” /Бухари/ Мюсюлманинът трябва да живее според наставленията на Пратеника (с.а.с.):

((إِنَّمَا يَكْفِي أَحَدُكُمْ مَا كَانَ فِي الدُّنْيَا مِثْلُ زَادِ الرَّكْبِ)) - رواه الطبراني

“Достатъчно е на всеки един от вас в земния живот толкова, колкото са запасите на един пътник.” /Табарани/

Това означава нещо нормално, с което човек да преживява и да постигне целта, за която е създаден, т.е. правене на ибадет към Аллах, Аззе ве Джелле. Пратеникът (с.а.с.) в хадис Кудси, казва:

((إن الله - عز و جل - قال: إنا أنزلنا المال لإقام الصلاة و إيتاء الزكاة و لو كان لابن آدم واد لأحب أن يكون إليه ثان و لو كان له واديان لأحب أن يكون إليهما ثالث, و لا يملأ جوف ابن آدم إلا التراب ثم يتوب الله على من تاب)) - رواه أحمد

“Аллах, Аззе ве Джелле, казва: “Ние дадохме богатството, за да се кланя намаз и да се дава зекят. Ако човекът притежава една долина (с богатство), той ще пожелае и втора, а ако притежава две, ще пожелае трета. Ала нищо няма да задоволи човека, освен пръстта. Аллах приема покаянието от онзи, който се покае.”/ Имам Ахмед/

Аллах Аззе ве Джелле казва:

﴿وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾

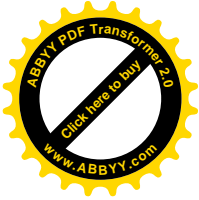
§И знайте, че вашите имоти и деца са изпитание...§/Сура “Енфал”/8/:28/

﴿زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَإِ﴾

§Разкрасена е за хората обичта към страстите към жените и децата, и струпаните купища от злато и сребро, и към отбраните коне, и добитъка, и посевите. Това е насладата на земния живот, но най-прекрасният пристан е завръщането при Аллах.§/Сура “Али Имран”/3/:14/

Тези айети показват, че когато обичта към земните блага е по-голяма, отколкото обичта към Аллах Теаля и Неговия Пратеник (с.а.с.), човек заслужава упрек. Пратеникът (с.а.с.) казва:

((إِنَّ لِكُلِّ أُمَّةٍ فِتْنَةً وَإِنَّ فِتْنَةَ أُمَّتِي الْمَالُ)) - رواه أحمد: 16826

“За всяка общност има изпитание, а изпитанието за моята общност е богатството.” /Тирмизи/
Алчността за богатство причинява по-голяма вреда за вярата на човека, отколкото вълкът за овцете.

Пратеникът на Аллах - Мухаммед (с.а.с.) казва:
((مَا ذُبَّانٍ جَانِعَانِ أُرْسِلَا فِي غَنَمٍ بِأَفْسَدَ لَهَا مِنْ حِرْصِ الْمَرْءِ عَلَى الْمَالِ وَالشَّرَفِ لِدِينِهِ)) - رواه الترمذي

“Ламтежът за богатства и слава причиняват повече вреда на вярата на човека, отколкото два гладни вълка на стадо овце.” /Тирмизи/

Затова Пратеникът (с.а.с.) подтиква мюсюлманина към задоволяване с толкова, колкото да покрие потребностите си, без да ламти за повече, защото това ще го отклони от ибадета към Аллах, Аззе ве Джелле. Пратеникът (с.а.с.) казал на един от неговите сподвижници:

((إِنَّمَا يَكْفِيكَ مِنْ جَمِيعِ الْمَالِ خَادِمٌ وَمَرْكَبٌ فِي سَبِيلٍ)) - رواه الترمذي: 2249

“Достатъчно ти е като събирано богатство, толкова колкото да си осигуриш слуга и превозно средство (за да са ти в услуга) по пътя на Аллах.” /Имам Ахмед/

Пейгамберинът (с.а.с.) предупреждава алчните, които не раздават садака:

((وَيَلُّ لِلْمُكْتَرِينَ إِلَّا مَنْ قَالَ بِالْمَالِ هَكَذَا وَهَكَذَا وَهَكَذَا أَرْبَعٌ عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ قُدَامِهِ وَمِنْ وَرَائِهِ)) - رواه ابن ماجه: 4119

„Тежко и горко на онези, които трупат богатства, с изключение на онзи, който раздава от богатството така и така, така и така - в четирите посоки: надясно, наляво, напред и назад.” /Ибни Маджех/

6. Унасяне в неосъществими мечти и надежди.

Аллах Теаля казва:

﴿ ذُرَّهُمْ يَاكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴾

§(О, Мухаммед!) Остави ги да ядат и да се наслаждават, и да ги отвлича мечтата! Те ще узнаят. § /Сура “Хиджр”/15/:3/

Али (р.а.) казва: *“Най-много от което се страхувам за вас е следване на страстите и неосъществимите мечти и надежди, защото следването на страстите отклонява от истината, а неосъществимите мечти и надежди са причина за забравяне на Отвъдния живот.” /Бухари/*

Неосъществимите мечти и надежди причиняват ленивост при извършване на ибадет, отлагане на покаянието, прекалено желание за земния живот и забравяне на Отвъдния,

и закоравяване на сърцето, а добросърдечността се постига чрез напомняне за смъртта и гроба, наградите, наказанията и жестокостите в Съдния ден.

Разказва се, че: *“Който ограничи мечтите и надеждите си за неосъществимото, тревогите му се намалят, а сърцето му се осветява, защото когато си спомни за смъртта, започва да се усилва подчинението му към Аллах”/ Бухари/*

7. Безцелно стоене до късно през нощта, прекалено ядене, спане, празнословие, и безотговорни приятелства и общувания.

Преяждането поражда затъпяване, затруднява тялото в подчинение към Всемиловичивия и стимулира движението на шейтана в тялото на човека. Казва се, че: *“Който много яде, много пие, много спи и губи голяма награда.”* Неумереността в приказките закоравява сърцето, многото общуване с хора възпрепятства човека да се самоконтролира, а прекаленият смях премахва срама в сърцето и го умъртвява.

Пратеникът (с.а.с.) казва:

((لَا تُكثِرُوا الضَّحِكَ فَإِنَّ كَثْرَةَ الضَّحِكِ تُمِيتُ الْقَلْبَ)) - رواه ابن ماجه: 4183

“Не прекалявайте със смеха, защото смехът умъртвява сърцето!” /Ибн Маджех/

Времето, което не е изпълнено с ибадет към Аллах Теаля, поражда безсърдечие, а на това сърце не му влияят съветите в Корана, нито пък наставленията.

Причините за отслабване на вярата са много и не е по силите ни да изброим всички. Но за онези, които не са споменати, човек може сам да се досети, като се ръководи от вече посочените. Разумният сам може да осъзнае. Затова молим Аллах Теаля да пречисти сърцата ни и да ни опази от злото в душите ни!

مرض العصر و علاجه

БОЛЕСТТА НА ВЕКА И НЕЙНИЯТ ЛЕК

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемиловичивият, Милосърдният!

Благодарността, славата и възхвалата са за Всевишния Аллах – Господарят на световите! Той ни сътвори, дари ни с безброй блага и напъти в Исляма! И нека саляту селям да бъде върху Мухаммед (с.а.с.), неговото семейство, всичките му сподвижници и последователи до Съдния ден!

Уважаеми братя!

Най-важният орган в човешкото тяло е сърцето. То е мястото на вярата, искреността и намеренията, също е мястото, към което Всевишният Аллах гледа. Когато сърцето е чисто и здраво, тогава човекът е отдаден и подчинен на Всевишния Аллах, предан е на Него в думите и делата си по всяко едно време, когато е сам и когато е пред другите хора. Затова основна грижа на всеки човек трябва да бъде запазването на тази чистота и стабилност на сърцето.

Всевишният Аллах казва:

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ * إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾

§В Деня, когато нито богатство, нито синове ще помогнат, освен който дойде при Аллах с чисто (от неверие, лицемерие и позор) сърце. §/Сура “Шуара”/26/:88-89/

Сърцето е господар на всички органи, а те са негови слуги. Когато то е изпълнено с вяра, всички органи са подчинени и действат съобразно изискванията на вярата. Вярващият не протяга ръка към непозволените неща - с краката си не стъпва там, където е забранено, с ушите си не слуша злословие и клевети, с езика си не изрича лъжи и непристойни думи, с очите си не гледа към харам и дори не помисля за това. А когато сърцето е обхванато от неверие и съмнения, то не само, че няма необходимата сила да предпази останалите части на тялото, а ги подтиква и отвежда към порочност и непристойност. Затова щом като човекът успее да запази сърцето си изпълнено със силна вяра в Аллах, той успява да ръководи желанията и страстите си, уповава се единствено на Всевишния Аллах, бои се единствено от Него и се надява само на Него. Далече е от всичко, което е в противовес на повелите на Всевишния Аллах и е далече от съмненията. Ако обича, обича заради Аллах и ако се ядосва и мрази, е заради Него.

Той е далече от празните и несъществени неща. Неговата цел е спечелване на задоволството и

удовлетворението на Всевишния Аллах и търси щастие в подчинението си към Него. В общуването с този вид хора има полза, а дружбата с тях носи само добро. Пратеникът на Аллах (с.а.с.) казва:

((ألا إن في الجسد مضغة إذا صلحت صلح الجسد كله وإذا فسدت فسد الجسد كله ألا وهي القلب.))-

رواه البخاري و مسلم.

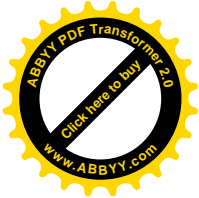
“В тялото (на човека) има едно парче месо, когато се подобри, цялото тяло се подобрява, а когато се поквари, цялото тяло се покварява. Да! Това е сърцето!”/Бухари и Муслим/

За голямо съжаление обаче сърцето на човека се разболява от най-различни физически и морални болести. Моралните болести на сърцето са болестта на века, защото са най – разпространени и са обхванали голяма част от човечеството. Най-често срещани от тях са: куфр (неверие), ширк (съдружаване), съмнение във вярата, високомерие, лицемерие, завист, взаимна омраза, подтик към злословие, лъжа и други. А когато тези болести се увеличат и сърцето заболее от тях, и не бъде лекувано, то морално умира. Такова сърце остава празно, желанията и страстите са негов командир, простотията и невежеството са негов водач, а негово превозно средство е заблудата. Общуването с тези хора носи вреда и аномалии. Целта на тези хора е земният живот, даже смятат, че не ще се завърнат при Аллах, Субханеху ве Теаля, за равносметка. Обичта им е в зависимост от техните страсти и желания. Ако извършат добро, то не е заради Аллах, а за собствено удовлетворение, те не се вслушват в напътствията на онези, които напътстват към добро, затова техният път е заблудата. Животът им е свързан с оплакване и недоволство. Оплакват се, че са сиромаси, а те са заможни и живеят добре. Оплакват се, че са болни, а те са здрави. Това е така, защото нямат душевно спокойствие и благодарност за това, което имат. Всевишният Аллах казва:

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾

§...Те са онези, чиито сърца Аллах запечата и които следват своите страсти. §/Сура “Мухаммед”/47/:16/

Техният живот е изпълнен с прегрешения и противопоставяне на Всевишния Аллах, не разграничават доброто от злото, нито позволеното от непозволеното. Лихвата, корупцията и спекулациите са техен начин на живот, а изоставянето на намаза и джамията е тяхно ежедневие. Те

не познават верските и мюсюлманските си задължения.

Всевишният Аллах казва:

﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾

§Създадохме за Джехеннема много от джиновете и от хората. Имат сърца, с които не схващат, имат очи, с които не виждат, имат уши, с които не чуват. Те са като добитъка, даже са по-заблудени. Те са нехайните. §/Сура “Еараф”/7/:179/

Хасен ел-Басри (Аллах да е доволен от него) в наставленията си посочва шест от причините, поради които сърцето се покварява:

1/Когато човекът извършва прегрешение с намерение, че след това ще направи теббе – покаяние.

2/Когато придобива знания, а не ги прилага на практика.

3/Когато в думите и делата му липсва искреност.

4/Когато се възползва от дадените му от Всевишния Аллах блага, а не е благодарен.

5/Когато проявява недоволство спрямо разпределеното от Всевишния Аллах препитание между създанията.

6/Когато погрєбва близките си, а не се поучава.

Фудайл ибни Аяд казва, че:

“Шейтанът е рекъл: ”Не желая повече от човека, след като надделея над него с едно от тези три неща:

1/Когато хареса себе си и се самоудиви.

2/Когато си въобрази, че е направил много добрини и ибадет.

3/Когато забрави своите прегрешения.”

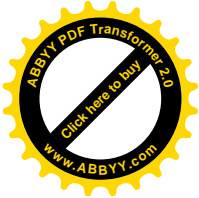
Всевишният Аллах напътства човека да търси спасение от всички болести в споменаването Му и в приложение на това, което е низпослал, като казва:

﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾

§Не е ли настъпило време за онези, които са повярвали, сърцата им да се смирят при споменаването на Аллах и пред истината, която бе низпослана, и да не бъдат като онези, на които отпреди бе дадено Писанието, за които срокът бе дълъг и закоравяха сърцата им, и мнозина от тях бяха нечестивци. §/Сура

”Хадид”/57/:16/

Мюсюлманинът е напътен да изостави всичко онова, което е вредно, и да извършва онова, което е полезно за него

и за обществото, в което живее, за да избегне опасностите, които грозят сърцето му.

Някои от сподвижниците на Пратеника (с.а.с.) са казали:
“Добрината е светлина за сърцето, сила за тялото, сияние за лицето, берекет в препитанието и обич в сърцата на хората. А покварата е тъмнина за сърцето, слабост за тялото, мрак за лицето, недоимък в препитанието и омраза в сърцата на хората.”

А относно лека на сърцето Ибрахим ел-Ехвес (Аллах да е доволен от него) казва:

“Пет неща лекуват сърцето:

1/Четенето на Корани Керим с размисъл.

2/По-малкото хранене.

3/Кланянето на нощен намаз.

4/Отправянето на дуа към Всевишния Аллах преди зазоряване.

5/Общуването с добрите мюсюлмани.”

Молим Всевишния Аллах да пречисти нашите сърца и да ни излекува от всички болести, молим Го за успех и устойчивост във вярата! И нека да отреди на всички нас живот, съобразен с повелите на Корана и Суннета! Молим се, още казвайки: “Я! Рабби! Не отклонявай нашите сърца, след като си ни напътил! Дари ни с милост от Теб - Ти си Вседаряващият! Амин!”

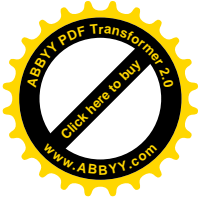
مفهوم العبادة في الإسلام

ЗНАЧЕНИЕ НА ИБАДЕТА В ИСЛЯМА

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

Благодарността, славата и възхвалата са за Всевишния Аллах – Господарят на световите! Той ни сътвори, дари с безброй блага и напъти в Исляма. И нека саяту селям да бъде

върху Мухаммед (с.а.с.), неговото семейство, всичките му сподвижници и последователи до Съдния ден!

Уважаеми братя!

Знайте, че със споменаването на Всевишния Аллах и чрез правене ибадет на Него се успокояват сърцата, а с благоволенieto и милостта на Аллах се опрощават прегрешенията. На Него се покланяме и на Него се подчиняват нашите сърца!

В свещената ни Книга – Корани Керим, Всевишният Аллах казва:

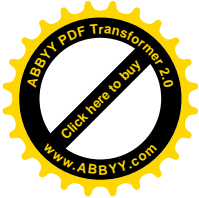
﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْيَمِينَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبِينَ وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ * وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَطُلُومٌ كَفَّارٌ﴾

§Аллах е, Който сътвори небесата и земята, и изсипа вода от небето, и извади с нея от плодовете препитание за вас, и подчини за вас корабите да плават по морето според Неговата повеля, и подчини за вас реките, и подчини за вас слънцето и луната, усърдни [в движението си], и подчини за вас нощта и деня, и ви дава от всичко, за което Го молите. И ако пресмятате благодеянията на Аллах, не ще ги изчислите. Човек е голям угнетител, голям неблагодарник. §/Сура “Ибрахим”/14/:32-34/

Тези слова на Всевишния Аллах са предизвикателство за всеки здравомислещ човек, за да разбере, че Всевишният Аллах е неговият Създател, Той му е осигурил всички условия за живот, отредил му е най-висше място измежду Неговите създания, предназначил е всичко да бъде в негова услуга и го е прославил пред другите създания, като най-превъзходно от тях. Всичко това трябва да разбере човекът, да осъзнае с какво е дарен от Всевишния Аллах, да осъзнае мястото си измежду всички създания и че това място и предимство не му е дадено напразно. Напротив! Всичко това му е предоставено с една - единствена и възвишена цел - да прави ибадет единствено на Аллах, Субханеху ве Теаля, да Му се подчинява, да отдаде цялата си обич и послушание единствено на Него. Всевишният Аллах казва:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

§Сътворих Аз джиновете и хората, единствено за да Ми правят ибадет.§/Сура “Зарият”/51/:56/

Това е основното задължение на човека към неговия Създател – Аллах, Субханеху ве Теаля, а възползването му от благата, с които е дарен, са помощ за него, за да постигне и осъществи тази цел. И когато човекът не разбере тази истина и не прави ибадет на Аллах, той губи в земния си живот и в Отвъдния. Губи в земния живот, защото не осъзнава, че всичко е преходно и временно и отдава повече внимание на него. И губи Отвъдния живот, защото не е работил, за да го постигне, тъй като е забравил целта на неговото пребиваване на този свят. Всевишният Аллах казва:

﴿بَلْ تُؤْتِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا * وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾

§Да, предпочитате земния живот, но Отвъдният е по-хубав и по-дълготраен. §/Сура “Еаля” /87/:16-17/

А печеливши са онези, за които Всевишният Аллах казва:

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾

§Който се покорява на Аллах и на Неговия Пратеник и се страхува от Аллах, и се бои от Него, тези са преуспяващите. §/Сура “Нур”/24/:52/

За да не пропилеем нашия живот напразно, трябва да разберем какво представлява ибадетът, какво е неговото влияние в живота на човека и значението му в обществения живот.

Ибадет е: общо наименование на всички праведни думи и дела, които се извършват с цел обожаване на Всевишния Аллах и които Той обича, желае и е доволен от извършването им.

Ибадетът не се заключава в рамките само на намаза, нито на оруча - говеенето, нито на садаката – милостинята, ибадет е всичко онова, което човекът извършва в името на Аллах и се съобразява с изискванията и повелите на Корана на всяко място и по всяко едно време от неговия живот. И когато е в джамията, и когато е вкъщи, и когато е на работното място, и когато е на пазара, и когато е сам и когато е между хората, където и да се намира, той трябва да се съобразява с всичко, което изговаря и извършва. Неговото поведение и отношение към хората от най-дребното до най-важното, всичко онова, което обхваща

неговия живот, трябва да е в синхрон с повелите на Аллах, Субханеху ве Теаля, и Неговия Пратеник.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((لا يؤمن أحدكم حتى يكون هواه تبعاً لما جئت به)) - حديث حسن صحيح.

“Не е пълно вярването на онзи от вас, докато неговите страсти не са в синхрон с това, с което бях изпратен.”

Животът е дар на човека от Аллах, Субханеху ве Теаля, и човекът ще бъде отговорен за това как се е възползвал от него. В хадис, предаден от Муаз ибни Джебел (р.а.), се казва: Пратеникът на Аллах (с.а.с.) казва:

((لا تزول قدما عبد يوم القيامة حتى يسأل عن أربع: عن عمره فيم أفناه ، و عن جسده فيم أبلاه ، و عن ماله من أين اكتسبه و فيم وضعه ، و عن علمه ماذا عمل فيه.)) - رواه دارمي و الترمذي.

“Не ще се помръднат краката на раба в Съдния ден, докато не бъде разпитан за четири неща: за живота му – в какво го е пропилял, за тялото му – в какво го е изчерпил, за богатството му – откъде го е припечелил и къде го е изхарчил, и за науката му – какво е направил с нея, т.е. как се е възползвал от придобитото знание.”/Дарими и Тирмизи/

Ибадет за човека е да не забравя, че се намира под наблюдението и знанието на Всевишния Аллах, където и да е. Трябва да изпълнява Неговите повели и да се предпазва от забраните. Затова когато Пратеникът (с.а.с.) бил запитан от Джебраил (а.с.) за добротворството, той отговорил:

((أن تعبد الله كأنك تراه فإن لم تكن تراه فإنه يراك.)) - متفق عليه

“Да правиш ибадет на Аллах така, като чели Го виждаш, ако ти не Го виждаш, то Той те вижда.”/Бухари и Муслим/

Нека да знаем, че само да се казва “вярвам”, без да се извършват праведни дела, не е достатъчно, за да се предпазим от Огъня, а и също така да се извършват праведни дела без искрена вяра, е безполезно. Хасен ел-Басри казва:

((فليس الإيمان بالتمني و لكن ما وقر في القلب و صدقه العمل.))

“Вярата не е само в желанието, а в онова, което е дълбоко в сърцето и го потвърждават делата.”

Това ще рече, че вярването и ибадетът на човека трябва да бъдат искрени заради Аллах, Субханеху ве Теаля, и да са съобразени и отговарят на това, с което ни е напътил Пратеникът на Аллах – Мухаммед (с.а.с.). Всевишният Аллах казва:

﴿ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يٰبَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ * وَأَنْ اعْبُدُونِي هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴾

§Не ви ли повелих, о, синове на Адам, да не правите ибадет на шейтана? Той е ваш явен враг. А на Мен да правите ибадет! Това е правият път.§/Сура “Ясин”/36/:60-61/

И нека да знаем, че когато човек не бъде ангажиран с ибадет на Аллах Теаля, той се ангажира с ибадет на шейтана. Когато не се занимава с полезни дела, той се занимава с безполезни или с дела, които са харам, и когато не се бори със своите страсти, той става техен роб, затова Всевишният Аллах казва:

﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا * فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا * قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا * وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا﴾

§Кълна се в душата и в Онзи, Който я е създал и на нея е посочил, [що е] нечестивост и богобоязливост! Сполучва онзи, който я пречиства. А губи онзи, който се омърсява. §/Сура “Шемс” /91/:7-10/

Ибадетът е връзката на човека с неговия Създател, ибадетът е средство за спечелване обичта на Аллах и Неговото задоволство и начин да се пречистим от прегрешенията. Ибадетът е щастието на мюсюлманина в този живот и в Отвъдния, той е и ключът за Дженнета... Молим Всевишния Аллах да не ни разделя от вярата и ибадета в земния живот и Дженнета в Отвъдния! Амин!

(1)

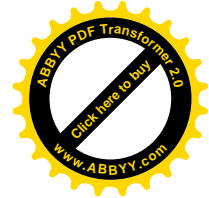

محبة الله عز وجل

ОБИЧТА КЪМ ВСЕВИШНИЯ
АЛЛАХ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдния!

Благодарността, възхвалата и обичта са за Всевишния Аллах, Господарят на Световете, Който ни сътвори, дари с безброй благоденствия и напъти в Исляма. Свидетелствам, че Той е един-единствен и няма съдружник, и че Мухаммед (саллеллаху алейхи ве селлем) е Негов раб и пратеник. Всевишният Аллах го изпрати с ясното послание и истинската религия към цялото човечество. Нека саляту селямът да бъде върху Мухаммед (с.а.с.), неговото семейство, всичките му сподвижници и последователи до Съдния ден.

Уважаеми братя мюсюлмани!

Обичта към Всевишния Аллах е радостта и силата на сърцето, светлината без която човекът остава в мрак. Тя е душата на живота, вярата и делата, и е най-добро средство за стигане до благоволенieto и задоволството на Всевишния Аллах. А с Неговото благоволение и помощ трудното става лесно, мъката се превръща в радост и се лекуват всички грижи, мъки и болки.

Когато обичта към Всевишния Аллах бъде посята в сърцето на един човек и е съпроводена с искреност, следване на Неговите повели и Суннета на Пратеника (с.а.с.), тогава тази обич представлява като едно добро дръвче, на което коренът е непоклатим, клоните са в небето, а неговите плодове са добри. Тези ценни плодове на обичта се забелязват в сърцето, езика, морала, делата, поведението, ибадета и в стремежа на личността да съобрази целия си живот с повелите на Аллах Теаля. Това са истинските плодове на обичта към Всевишния Аллах, свидетелство са за обичта на човека към неговия Господар, и са по-сигурни и по-твърди доказателства, отколкото претенциите и думите, с които човекът се опитва да докаже обичта, вярата и привързаността

си към Всевишния Аллах. Енес ибни Малик (р.а.) казва:

((بَيْنَمَا أَنَا وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَارِجَانِ مِنَ الْمَسْجِدِ فَلَقِينَا رَجُلًا عِنْدَ سُدَّةِ الْمَسْجِدِ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَتَى السَّاعَةُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا أَعْدَدْتُ لَهَا فَكَأَنَّ الرَّجُلَ اسْتَكَانَ ثُمَّ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَعْدَدْتُ لَهَا كَبِيرٌ صِيَامٍ وَلَا صَلَاةٍ وَلَا صَدَقَةٍ وَلَكِنِّي أَحَبُّ اللَّهُ وَرَسُولُهُ قَالَ أَتَيْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ)) - رواه

البخاري

“Веднъж когато аз и Пратеникът (с.а.с.) излизахме от джамията, на вратата срещнахме един човек, който каза:”О, Пратенико на Аллах! Кога ще настъпи часът (края на света)?” Тогава Пратеникът (с.а.с.) го попита: “Какво си приготвил за него?” В този момент човекът показвайки смирение отвърна:

“О, Пратенико на Аллах! Не съм приготвил много (нафиле); оруч, намаз и садака, но аз обичам Аллах и Неговия Пратеник.” Тогава Пратеникът (с.а.с.) му каза: **“Ти си с онзи, когото обичаш.”**/Бухари/

Когато човек обича Аллах Теаля, обича и срещата с Него и се приготвя за нея, обича това, което Аллах обича, и ненавижда това, което Всевишният мрази. Съгласен е с предопределената му съдба, благодарен и търпелив е в изпълнението на ибадетите, не се изморява, нито отегчава, а са наслада за него. Той прави повече нафиле ибадет, често споменава Всевишния Аллах, постоянства в четенето на Корани Керим, за да се приближава все повече и повече към Него Субханеху ве Теаля. Заради обичта си към Всевишния Аллах, обича и тези, които са обичани от Него, като; Пратениците и Пейгамберите, сахабите и достойните мюсюлмани. Когато се спомени името на Аллах Теаля, сърцето на истинския мюсюлманин се разтреперва, очите се просълзят, вярването уповаването и убеждението му се

усилват. Всевишният Аллах казва:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تَلَيَّتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾

§Вярващите са онези, които щом бъде споменат Аллах, сърцата им тръпнат, и щом им бъдат четени Неговите айети, те усилват вярата им, и на своя Господар се уповават§/Сура Енфал /8/:2/

Пратеникът на Аллах (с.а.с.) казва:

((لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ)) - حديث حسن صحيح .

“Не е истински повярвал онзи от вас, докато неговите страсти не са в съответствие с онова, с което съм изпратен.”

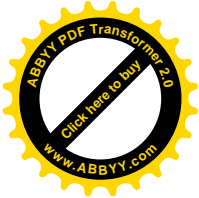
Истинската обич изисква послушание, следване и покорност. Затова ни напомня Всевишният Аллах, като казва:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾

§[О, Мухаммед!] Кажи: **“Ако обичате Аллах, последвайте ме! И Аллах ще ви обикне, и ще опрости греховете ви. Аллах е Опрощаващ, Милосърден.”**§/Сура Али Имран/3/:31/

﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾

§Кажи: **“Ако вашите бащи, синове, братя и съпруги, и родът ви, и имоти, които сте придобили, и търговия, за която се плашите от застой, и жилища, които харесвате, са ви по-обичани**

от Аллах и от Неговия Пратеник, и от борба по Неговия път, то чакайте, докато Аллах даде Своята повеля (за наказание)! Аллах не напътва нечестивите хора. §/Сура Тевбе/9/:24/

Пратеникът (с.а.с.) казва:
((تَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقْدَفَ فِي النَّارِ)) - رواه البخاري.

“Когато три неща са на лице у някого, е открил сладостта на вярата: Да обича най-много Аллах и Неговия Пратеник пред всичко останало. Да обича другия мюсюлманин, не заради друго освен за Аллах. Да се отвращава от връщане към неверието, след като Аллах го е избавил от него, така както се отвращава от това, да бъде хвърлен в огъня.”/Бухари/

Яхя ибну Муаз казва:

“Не е искрен онзи, който претендира, че обича Аллах, а не спазва Неговите граници (не спазва повеленото и не се предпазва от забраненото).”

Онзи, който обича Аллах Теалю, спазва Неговите повели и се стреми с всичко да спечели Неговата обич и задоволство.

От водещите неща за спечелване обичта на Аллах Теалю, са:

1. Четене на Корани Керим с размисъл и стремеж да се разбере неговото значение и прилагането му в живота.

Ел-Хасен ибни Али (р.а.) казва:

“Тези, които бяха преди вас, вземаха айетите на Корана като послания от техния Господар, изучаваха ги денем, а нощем размишляваха върху тях.”

2. Приближаване към Аллах Теалю с допълнителни ибадети след изпълнение на задължителните. В хадис “Кудси”

Пратеникът (с.а.с.) казва, че Аллах Теалю казва:

(... وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَّافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ (...)) - رواه البخاري.

“...Моят раб непрестанно се приближава към Мен чрез нафиле (допълнителни ибадети) докато го заобичам...”/Бухари/

3. Постоянно споменаване на Аллах Теалю.

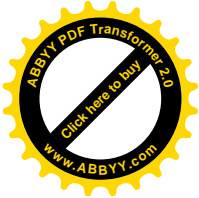
Аллах Аззе ве Джелле казва:

﴿ فَادْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ ... ﴾

§И споменавайте Ме, за да ви споменавам и Аз!... §/Сура “Бакара”/2/:152/

В хадис “Кудси” Пратеникът (с.а.с.) разказва, че Аллах Теалю казва:

((أَنَا مَعَ عَبْدِي إِذَا هُوَ ذَكَرَنِي وَتَحَرَّكَتْ بِي شَفَّتَاهُ)) - رواه ابن ماجه.

“Аз съм с Моя раб, когато той Ме споменава и заради Мен помръдва устните си.”/Ибну Маджех/

4.Опознаване на Аллах Теаля, Неговите имена, качества и действия, и изразяване на признателност за благоденствията и даровете, с които ни е отрупал.

Аллах Теаля казва:

﴿ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴾

§И ако броите благоденствията на Аллах, не ще ги изброите. Човекът е голям угнетител, голям неблагодарник.§/Сура “Ибрахим”/14/:34/

5.Взаимна обич между мюсюлманите, посещаване и общуване заради Аллах Теаля.

((وَجَبَتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِّينَ فِيَّ وَالْمُتَزَاوِرِينَ فِيَّ ...)) رواه الإمام مالك

“Задължителна е Моята обич към онези, които се обичат, общуват, и посещават заради Мен...”/Имам Малик/ Уважаеми братя!

Човекът е жив, когато душата и сърцето му са живи, и няма живот за тях освен с познанието на Създателя - обич към Него, покорност и ибадет единствено само на Него. И който загуби този начин на живот, изгубва всичкото добро и не може да го възстанови дори да се опита да го откупи с всичко, което е на този свят. Да! Без съмнение цялото земно богатство не е в състояние да бъде откуп за този живот.

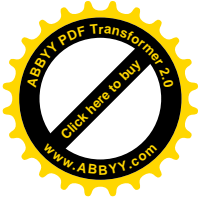
Молим Всевишния Аллах да отреди да бъдем от тези, които истински Го обичат, да приеме тази обич от нас и да ни дари с Неговата обич и закрила. Амин!

НОЩНОТО ПЪТУВАНЕ И ВЪЗНЕСЕНИЕ НА МУХАММЕД (С.А.С)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

Хвала на Аллах, Който с явни чудеса подкрепи Своите Пратеници, за да се отличи истината от лъжата и напътствието от заблудата. Слава на Аллах, Който казва:
﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

§Пречист е Онзи, Който пренесе Своя раб нощем от джамията Харам до джамията Екса, околностите, на която Ние благословихме, за да му покажем от Нашите знамения. Той е Всечуваният, Всезрящият. §/Сура "Исра"/17/:1./

Нека саляту селям да бъде върху Мухаммед (саллеллаху алейхи ве селлем), най-превъзходният от Пратениците и Пейгамберите. Той бе изпратен с явни айети и истински чудеса, които са доказателство за неговата истинност.

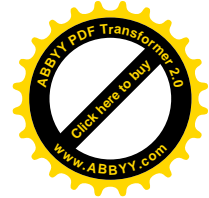
Уважаеми братя!

е един извор, който Житието на Пейгамберина (с.а.с.) утолява жаждата на мюсюлманите по всяко едно време и място, като черпят поука и пример от неговия живот.

Исра и Миарадж са едно голямо събитие и чудо от чудесата на Пейгамберина (с.а.в). Това е пътуването му за една нощ от Мекка до Йерусалим и от там издигането му към небесата. Това се е случило десет години след появата на Исляма - посланието на Аллах Теаля до всички хора. Тази религия е сложила начало на една нова епоха в историята на човечеството, разпространила се е с бързи темпове между арабските племена и е преминала границите на Арабския полуостров. Всичко това станало с позволения на Всевишния Аллах и в резултат на големите усилия и призови на Пейгамберина (с.а.с.) за изкарване на хората от тъмнината на неверието към светлината на Исляма.

Въпреки това, враждата на езичниците не спирала. Навсякъде, с всички сили и средства се борели да спрат разпространението на тази религия. Наричали Пратеника (с.а.в) предсказвач, магьосник и му приписвали лудост. Те го гонели и преследвали заедно с неговите есхаби.

През цялото това време Аллах Теаля не изоставил Неговия Пратеник (с.а.с.). Подкрепял го с явни чудеса и му разкривал тайните. Успокоявал го с историята на предишните Пратеници и Пейгамбери. Пейгамберина (с.а.с.) казва:

“В нощта Миарадж бе ми предоставена възможността да видя
Пейгамберите с техните народи. Те преминаваха... Имаше
Пейгамбери с по трима последователи, други с по няколко души,
трети с по един човек. Имаше и Пейгамбери без последователи.
После, Муса (aleyхи селям) премина с група от Бени Исрайил. Аз
им се възхитих и попитах: “Кои са тези?” Бе ми отговорено:”Това е
твоят брат Муса, с Бени Исрайил.” Аз казах: “А къде е моята
общност?” Бе ми отговорено: “Погледни надясно от теб!” И когато
погледнах, хоризонтът бе изпълнен с хора! След това ми бе казано:
”Погледни и наляво от теб!” И когато погледнах, хоризонтът бе
изпълнен с хора! Тогава бях попитан: “Доволен ли си?!” Аз
отговорих: “Доволен съм, Господарю мой, доволен съм, Господарю
мой!”/Имам Ахмед./

В нощта на Миарадж Пейгамберинът (с.а.с.) бил
отседнал в дома на Умму Хание, дъщеря на неговия чичо Ебу
Талиб. Там кланял ятси намаз и си легнал. В същата нощ
Аллах Теаля му заповядал нощното пътуване. Джебраил
(aleyхи селям) предоставил животното, наречено Бурак – по-
голямо от магаре и по- малко от муле. Мухаммед (с.а.с.) се
качил на него и бил пренесен до Свещената джамия - Екса в
Йерусалим. Влезнал в нея и намерил Ибрахим, Муса, Иса и
още други от предишните Пейгамбери (aleyхим селям).
Кланяли два рекята намаз, а Мухаммед (с.а.в) им бил
имаминът.

В същата нощ бил издигнат от Свещената джамия към
небесата. Минавайки през седемте небеса, му бил показан бащата на
човечеството - Адем (aleyхи селям) и други Пейгамбери.

На седмото небе видял Дженнета и Джехеннема. После бил издигнат до крайния предел, където видял чудни творения.

Аллах Теаля казва:

﴿لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى﴾

§Той видя някои от най-големите чудеса на своя Господар. §/Сура “Неджм”/53/:18./

След това Пейгамберинът (с.а.с.) бе издигнат при Всевишния Аллах на разстояние два лъка и по-близо, и му заповяда петкратния намаз в денонощието, който по награда се равнява на петдесет намаза.

Когато на Пейгамберина (с.а.с.) бе представен Джехеннема, видял в него хора с големи кореми, а обитателите на Огъня, минавайки през тях ги тъпчели като луди камили и те нямали сили да се изместят от местата си. Той (с.а.с.) попитал:

“О, Джибрил! Кои са тези?” Меляикето отговорило: **“Това са хората, които използват лихвата.”**

Също видял хора, пред които имало храна от прясно и тлъсто месо, а пък до тях развалено, с лоша миризма. Те се хранели от разваленото, а оставяли пряското и тлъсто месо.

Тогава Пейгамберинът (с.а.с.) попитал:

“О, Джибрил! Кои са тези?” Той му отговорил: **“Това са хората, които оставят позволените им жени от Аллах и блудстват с чужди.”**

В пламтящия огън видял и увиснали жени, закачени за гърдите. Мухаммед (с.а.в) попитал: **“О, Джибрил! Кои са тези?”** Меляикето отговорило: **“Това са жени, които блудстват.”**/Ибну Хишам в “Сура”./

След тази необикновена случка, в същата тази нощ, Пейгамберинът (с.а.с.) се завърнал в Мекка, в къщата на Умму Хание. Тя разказва: **“Когато зазоряването настъпи, ние събудихме Пейгамберина (с.а.с.). След като се кланяхме сабах намаз заедно с него, той каза: “О, Умму Хание! Както видя, аз снощи се кланях с вас ятси намаз, след това заминах за Свещената джамия в Йерусалим. Там се кланях в нея, а сега заедно с вас, кланях сабах намаз.”**

След това той се изправил да излезе, Умму Хание го хванала за наметалото и казала: **“О, пратенико на Аллах! Не казвай това на хората, защото ще те отхвърлят и навредят.”** А той (с.а.с.) отговорил: **“Кълна се в името на Аллах, че ще им**

разкажа.” Той излязъл навън, доближил се до Кябето и седнал отчаян, загрижен и замислен.

Ибну Кесир казва:

”По време на това пътуване, Пейгамберинът (с.а.в) е видял чудеса и факти, които ако някой друг ги види, ще се смае! Но Пратеникът (с.а.в) останал мълчалив и замислен, опасявайки се, че ако съобщи това на своя народ, ще го отхвърлят”.

Защото той и отпреди ги е познавал. Те постоянно го разпитвали и искали от него чудеса и признаци, доказващи, че наистина е Пратеник на Аллах. И в действителност Аллах Теаля го подкрепял с такива. Но неверниците го отхвърляли и опровергавали, дори го наричали магьосник и предсказвач. Искали от него да им разцепи дори и луната. А той им казал: *“Ако наистина това се осъществи, ще ми повярвате ли?”* Те рекли: *“Да!”* Тогава дигнал ръце и направил дуа към Всевишния Аллах. Поискал от Него да раздели луната и тя се разцепила на две равни части. Неверниците видели това чудо, но го отхвърляли и казвали: *“Това не е нищо друго освен магия.*

Мухаммед ни омагьоса, Мухаммед ни омагьоса.”

Аллах Теаля казва:

﴿ أَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ * وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ * وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أُمَّرٍ مُّسْتَقِرٌّ * وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ * حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِي التَّذْذِرُ ﴾

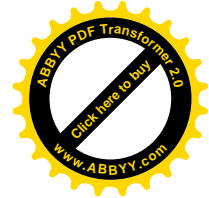
§Наблужи Часът и се разцепи луната. Но и да видят чудо, те се отдръпват и казват: “Временна магия.” И го вземат за лъжа, и следват своите страсти. Но за всяко дело има край. Дойдоха вече при тях вести, които да ги възпират, зряла мъдрост [Коранът], ала безполезни са за тях предупредителите. §/Сура “Камер”/54/:1-5./

Пейгамберинът (с.а.с.) е обещал, че ще оповести човечеството за това послание, дори и да срещне сурови трудности, защото наградата му за това велико дело е при Аллах. Той е неговият Помощник и Избавител.

Аллах Теаля казва:

﴿ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴾

§О, Пратенико, оповести какво ти бе низпослано от твоя Господар! А не го ли сториш, ти не ще си оповестил Неговото послание! Аллах ще те защити от хората. Аллах не напътва неверниците. §/Сура “Майде”/5/:67./

За Пейгамберина (с.а.в) нищо друго не останало, освен да извести хората за случилото се. Той (с.а.в) седял мълчалив и замислен в джамията. Ебу Джахл отишъл при него и му рекъл: *“О, Мухаммед! Какво ти е? Да не би да има нещо ново?!”* А Пейгамберинът (с.а.в) му отговорил: *“Да!”* Ебу Джахл попитал: *“Е...! Какво е то?”* Пейгамберинът (с.а.в) казал: *“Тази нощ пътувах до Свещената джамия в Йерусалим.”* Ебу Джахл учудващо извикал: *“Към Свещената джамия – Бейтул Мекдис!”* Пейгамберинът (с.а.в) казал: *“Да!”* Тогава Ебу Джахл започнал да се надсмива и подигравателно казал: *“Ние пътуваме до Бейтул Мекдис по цял месец и не можем да стигнем. А ти! За няколко часа си отишъл!”* Този вироглав неверник не знаеше, че Аллах Теаля на всичко е способен.

Той Субханеху ве Теаля е Великият, Всевишният и Разполагащият се в тази вселена, така както Той пожелае. Когато Аллах Теаля реши нещо, казва: §Бъди! И то става.§/Сура “Бакара”/2/:117./

Ебу Джахл започнал да вика и призовава хората. Всички, които чули неговия повик, се насъбрали, за да чуят вестта. Той казал: *“О, Мухаммед! Хайде сега кажи на хората това, което ми каза!”* Пейгамберинът (с.а.с.) започнал да разказва за всичко, което се случило в тази нощ. За пътуването му до Бейтул Мекдис и че се е кланял в Свещената джамия... Хората започнали да се раздвижват, някои от тях повярвали, а повечето отхвърляли. Дори голям брой от тези, които били повярвали, отстъпили от Исляма. Това било голямо изпитание, с което Аллах Теаля разграничил истински повярвалите от лицемерите и двуличниците.

Всевишният Аллах казва:

﴿ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الَّامْلُؤُتَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُحُوفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴾

§И ти казахме:”Твоя Господар обхваща хората.” И сторихме видението, което ти показахме, и прокълнатото дърво това заплашваме, и в Корана, само за изпитание на хората.И ги не им надбавя нищо друго, освен голямо престъпление. §/Сура “Исра”/17/:60./

След като неверниците чули от Пейгамберина (с.а.с.) новината, група от тях отишли при Ебу Бекр (радиаллаху анху) и му рекли: *“Ти чу ли твоят приятел какво казва?!”* Той попитал: *“Какво?”* Те отговорили: *“Казва, че снощи е пътувал*

до Бейтул Мекдис и се е кланял в него!”. Ебу Бекр рекъл: *“Той ли ви каза това?”*. Те отговорили: *“Да!”* А той казал: *“Значи това е истина!”*

След това, когато езичниците били около Пейгамберина (с.а.с.), Ебу Бекр (радиаллаху анху) отишъл при него и му рекъл: *“О, Пратенико на Аллах! Аз съм виждал Свещената джамия и искам да ми я опишеш.”* В този момент Аллах Теаля му я показал пред очите. Той (с.а.с.) казва: *“Пред мен се издигна Свещената джамия и аз започнах да я виждам.”*

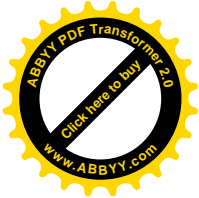
В този момент Пейгамберинът (с.а.с.) започнал да описва на Ебу Бекр, а той потвърждавал с думите: *“Наистина, това е така, аз свидетелствувам, че си Пратеник на Аллах.”* Той (радийеллаху анху) повтарял това, докато Пейгамберинът (с.а.с.) приключил с описанието. Той (с.а.с.) се обърнал към Ебу Бекр с думите: *“О, Ебу Бекр! Ти си “сиддик”- правдив”*.

Езичниците останали учудени и смаяни рекли: *“О, Мухаммед! С какво ще ни докажеш това? Ние никога не сме слушали и виждали подобни неща.”* Той (с.а.с.) казал:

“Доказателството за това е, че аз преминах покрай кервана на еди кое си племе, в тази и тази долина. Една от камилите им се бе отклонила от стадото и изгубила. Аз ги ориентирах да я намерят. Това се случи, когато бях в посока за Шам. След това продължих и при местността Даджнан преминах покрай кервана на еди-кои си. Там намерих хората заспали. При тях имаше покрит съд с вода, аз го открих и изних, каквото имаше в него, след което го покрих, както беше. Доказателството за това е, че сега този керван е в близост до прохода Бейда. Кервана го предвожда сива камила, товарена с два чувала; единият черен, а другият шарен.”- Ибну Хишам в “Сира”.

Тогава езичниците попитали: *“О, Мухаммед! Кога ще пристигнат?”* Той (с.а.с.) казал: *“В сряда.”*

След като в този ден слънцето наближило залеза, и те още не били пристигнали, Пейгамберинът (с.а.с.) започнал да моли Аллах Теаля, чак докато се появили. Първи, които посрещнали кервана били езичниците и видели камилата с описаните качества. Те попитали за съда с вода. Хората от кервана им разказали за него, че бил покрит. И след като се събудили, те го намерили в същото положение, но без вода. Неверниците попитали и за изгубената камила. Те казали:

“Кълнем се в Аллах, че това, което Мухаммед е казал, е истина. Камилата се бе отделила в една долина и чухме глас на човек, който ни ориентира, за да я намерим.”/Ибну Хишам в “Сира”./

Исра и Миарадж са от най-големите чудеса, показани на неверниците в Мекка, за да видят истината. Те трябваше да повярват в Аллах Теаля и Неговия Пратеник (с.а.в), но напътствието на хората е в ръцете на Аллах. Ако в техните сърца имаше добро, те щеше да се вслушат и повярват.

Молим Аллах Субханеху ве Теаля да усили нашата вяра в Него и да бъдем от онези, които казват: “ Чухме и се подчинихме. ” – *Амин!*

فضل قراءة القرآن

ПОЛЗАТА ОТ ЧЕТЕНЕТО НА КОРАНА!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилоствивият, Милосърдният!

Благодарността, славата и възхвалата са за Всевишния Аллах, Господарят на Световете! Нека саяту селям да бъде за Мухаммед (с.а.с.), неговото семейство, всичките му сподвижници и последователи до Съдния ден!

Уважаеми мюсюлмани!

Свещеният Коран е слово на Всевишния Аллах, Онзи, Който сътвори земята и небесата и всичко между тях, и е Единственият Господар над всичко. Низпосла го на Мухаммед (с.а.с) за напомняне на всеки, който се страхува (от Аллах), и за поука на разумните хора. Всевишният Аллах казва:

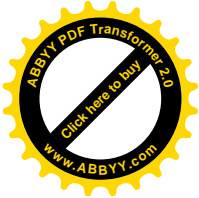
وَإِنَّهُ لَنَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٦﴾

§Този [Коран] е низпослан от Господаря на световете.§/Сура ”Шуара”/26/:192/

﴿ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴾

§Това е Книга, която низпослахме на теб [о, Мухаммед] благословена, за да размишляват над нейните знамения и за да се поучават разумните хора...§/Сура “Сад”/38/:29/

Корани Керим е низпослан за разяснение на всяко нещо, да премахне безверието, заблудата,

невежеството, и да издигне човечеството до най-високото ниво на нравствена зрялост. Лечител е за всички морални болести, несгоди и недъзи и е подходящ за всяко едно време и място. Напътства към вяра и упование единствено на Всевишния Аллах, към подчинение и изпълнение на Неговите повели. Учи човека да се предпазва от забраните и го отправя към спокойствие, щастие и благоденствие. Затова ние, мюсюлманите по всяко едно време сме били свързани с тази Свещена Книга. Тя е била и остава да бъде корона за главите ни, и на нея отдаваме най-много значение в нашия живот. Възползваме се от нея като извор на знание и като пътеводител към истината, равенството, справедливостта и за разрешаване на всички възникнали въпроси и проблеми. Тя е единственият път за постигане на земното и отвъдното щастие. Това е и причината за привързаността ни към нея, която се изразява в изучаване правилата за четене на Корана, наизустяването му, тълкуване и задълбочен размисъл върху неговите повели, както и приложението им в ежедневието ни. В това е и тайната за нашите успехи. Отдалечаването от тази светлина, която е основен източник на Исляма, води към мрак и унижение, към самоунищожение. Всевишният Аллах казва:

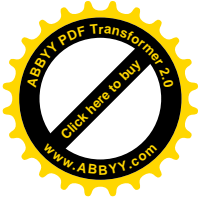
﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾

§Този Коран напътва към най-правото и благовестава вярващите, които вършат праведни дела, че ще имат огромна награда и че за онези, които не вярват в отвъдния живот, сме приготвили болезнено мъчение. §/Сура “Исра”/17:/9,10/

Корани Керим е светлина, изпратена от Всевишния Аллах, за да осветли ума и сърцето на човека, затова той не трябва да затваря очите си пред нея и да обрича живота си на мрак.

В земния живот тази Книга е напътствие и щастие за онзи, който я чете, и е голяма награда и закрилник за него в Отвъдния.

Ебу Хурейра (р.а.) предава, че Пратеникът на Аллах (с.а.с.) е казал:

((ما اجتمع قوم في بيت من بيوت الله يتلون كتاب الله و يتدارسونه بينهم الا نزلت عليهم السكينة و غشيتهم الرحمة و حففتهم الملائكة و ذكرهم الله فيمن عنده.)) - رواه مسلم.

”Когато (група) хора се съберат в дом от домовете на Аллах да четат или разучават помежду им Книгата на Аллах, върху тях се спуска спокойствие, милостта (на Аллах) ги обгръща, мелякетата ги заобикалят и Аллах ги споменава пред онези, които са при Него.”/Муслим/

Всевишният Аллах казва:

... ﴿فَبَشِّرْ عِبَادَ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾

§...(O, Мухаммед!) Зарадвай Моите раби, които слушат Словото и следват най-доброто напътствие! (Най-доброто слово и най-доброто напътствие е Словото на Аллах и после словото на Неговия Пратеник). Тези са, които Аллах е напътил, и тези са разумните хора. §/Сура “Зумер”/39/:17,18/

В хадис, предаден от Ебу Уаме (р.а.), се казва, че Пратеникът (с.а.с.) е казал:

((اقرأوا القرآن فإنه يأتي يوم القيامة شفيعا لأصحابه.)) - رواه مسلم.

“Четете Корана, защото в Съдния ден той ще се яви застъпник за онзи, който го чете!”/Муслим/

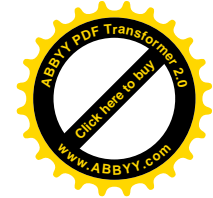
Ибни Месуд (р.а.) разказва, че Пратеникът на Аллах (с.а.с.) е казал:

((من قرأ حرفا من كتاب الله فله به حسنة و الحسنة بعشر أمثالها لا أقول الم حرف ولكن ألف حرف و لام حرف و ميم حرف.)) - الترمذی.

“Който прочете една буква от Книгата на Аллах, за него има награда и тази награда е умножена десет пъти. Не казвам, че: Елиф, Лям и Мим са една буква, а “Елиф” е буква,” Лям” е буква и “Мим” е буква.”/Тирмизи/

Четенето на Корани Керим е ибадет и начин за приближаване към Всевишния Аллах. Дълг на всеки мюсюлманин е да се научи да чете Книгата на Аллах, да се стреми да вниква във всеки един от аяетите, за да разбере какво се изисква в тях и да се възпитава съобразно повелите на Всевишния Аллах. Онзи, който чете, изучава, наизустява Корана и обучава другите на него, е сред най-издигнатите и достойни раби на Аллах, Субханеху ве Теаля. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((خيركم من تعلم القرآن و علمه.)) - رواه البخارى.

“Най-превъзходен от вас е онзи, който изучава Коран и обучава другите на него.”/Бухари/

Това превъзходство и наградата от изучаването на Корани Керим са накарали хората да се състезават в четенето и наизустяването му.

Абдуллах Ибни Месуд (р.а.) казва: *“Онзи, който обича Корана, Аллах Теаля и Пейгамберинът (с.а.с.) го обичат.”*

/Меджмеа Зеваид 7:165/

Ибни Аффан (р.а.) казва: Осман

“Ако сърцата ви се пречистят, не ще се наситите на словата на вашия Господар.”

Привързаността на мюсюлманите към четене Книгата на Аллах Теаля води началото си от Пратеника (с.а.с.), сехабите, техните последователи и продължава до наши дни. Заедно с четенето на Корана те заучавали неговото значение и прилагали на практика повелите му. От Суннета на Пратеника (с.а.с.) е да се прави хатим, т.е. цялостен прочит на Корани Керим всеки месец, а при по-добра възможност всяка седмица, та дори и за три денонощия.

Този, който чете Корани Керим, трябва да отдаде необходимата почит и уважение към словото на Аллах, Аззе ве Джелле, защото той разговаря с Всевишния Аллах - Сътворителят на Вселената. Необходимо е да избере подходящо за тази цел място, да бъде чист (с абдест и чисти дрехи), по възможност да измие зъбите си и да бъде обърнат към Кибле. Да започне с “Еузу билляхи минешейтанир-раджим, Бисмилляхир-Рахманир-Рахим” - “Търся закрила от Аллах срещу проклетия шейтан, (и започвам) с името на Аллах, Всемиловивият, Милосърдният!” Да се стреми да украсява четенето на Корана с гласа си, спазвайки правилата - теджвида, да се съсредоточи и да мисли върху айетите, дори да пролива сълзи, да взема поука от него и да се стреми да не прави пропуск при практическото му приложение, за да спечели наградата на Всевишния Аллах.

Също така припомняме и на присъстващите при четене на Корани Керим, че трябва да проявяват внимание и уважение към него, ако искат да спечелят милостта на Аллах.

Всевишният Аллах повелява:

﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾

§Когато се чете Коранът, слушайте го и мълчете, за да бъдете помилвани!§/Сура “Еараф”/7:/204/

Ислямът порицава онези, които четат Корани Керим с намерение получаване на материални облаги, като превръщат четенето в професия за печелене на пари или слава. В хадис, предаден от Имран ибни Хусайн, се казва: “Чух Пратеника на Аллах (с.а.с.) да казва”:

((مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فَلَيْسَ سَأَلَ اللَّهَ بِهِ فَإِنَّهُ سَيَجِيءُ أَقْوَامٌ يَقْرَءُونَ الْقُرْآنَ يَسْأَلُونَ بِهِ النَّاسَ)) - رواه الترمذی

“Който чете Корана, нека да иска (награда за това) от Аллах! Защото ще дойдат такива хора, които ще четат Корана и ще търсят (отплата) от хората за това.”/Тирмизи/

Когато човек не е искрен, а е лицемер, мързелив или вярата му е слаба, той се отегчава от четенето или слушането на Коран. Евс Ибни Абдуллах казва:

((نقل الحجاره أهون على المنافق من قراءة القرآن))

“За лицемера носенето на камъни е по-леко от четенето на Коран.”

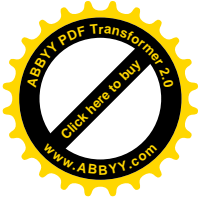
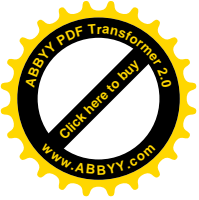
Уважаеми братя!

От всичко споменато до тук става ясно, че нашето спасение и щастие се намира в изучаването на Корани Керим. Затова нека да се възползваме от всяка една възможност, било то вкъщи, в джамията, в училище, на семинари и други мероприятия, които се организират за осъществяване на тази цел! Да следваме принципите на Корана и да го превърнем в наш начин на живот! Това трябва да е основен дълг, слава и чест за всеки един мюсюлманин. А за да го постигнем е необходимо ежедневно да отделяме време за четене и изучаване на Корани Керим, това ще бъде нашето благоденствие в този и отвъдния свят. Всевишният Аллах казва:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ﴾

§Онези, които четат Книгата на Аллах и кланят намаза, и дават скрито и явно от онова, което им дарихме, наистина се надяват на търговия, която не ще пропадне.§/Сура “Фатир”/35:/29/

Молим Всевишния Аллах, да отреди Корани Керим да бъде пролет за сърцата ни, светлина за очите ни, сияние за вътрешността ни, улеснение и простор за трудностите ни, и да ни отпрати по пътя на Свещения Коран, за да имаме истински и постоянен ислямски живот, и да постигнем земното и отвъдното щастие!

РАЗДАВАНЕ ПО ПЪТЯ НА АЛЛАХ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилоствивият, Милосърдният!

Възхвалата е за Аллах, ние Му изказваме благодарност, искаме помощ и опрощение от Него! Нека Аллах Теаля да ни подкрепи и предпази нашите души от морално падение, от лоши постъпки в нашите дела! Когото Аллах напъти, няма заблуда за него. А пък когото Аллах заблуди, няма напътствие за него. Аз свидетелствам, че няма друго истинско божество, освен Аллах! Той е един и няма съдружник! Свидетелствувам, че Мухаммед е Негов раб и Пратеник!

Уважаеми братя!

Пратеникът на Аллах (с.а.с.) казва:

(نعم المال الصالح للمرء الصالح) – رواه الإمام أحمد في مسنده.

"Колко прекрасно за праведния човек е доброто богатство (придобитото по честен начин)!" /Муснед Имам Ахмед/

Ако вникнем в смисъла на тези думи, ще открием мъдрост от мъдростите на Пейгамберина /с.а.с./, с която пояснява ролята на богатството в живота на мюсюлманина. Потвърждава се една голяма истина, че парите не се ценят по количество, а според това, каква полза ще има за собственика
ИМ.

Ибнул Мусейиб (р.а.) казва:

"Няма хаир в онзи, който не припечелва богатство, с което да покрие нуждите си, да изпълни задълженията си и да поддържа роднинските си връзки."

В действителност, всяко едно богатство е собственост на Аллах, Субханеху ве Теаля, и е поверено на човека като изпитание, за да се види кой ще се надпреварва в правене на добро и кой ще бъде скъперник и ще се стреми само да го събира и натрупва. Аллах Теаля казва:

وَأَتَوْهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ

§ ...И им дайте от имота на Аллах, който Той ви е дал..§/Сура "Нур"/24/:33/

آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

§Вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник, и раздавайте от онова, на което Той ви стори наследници! За онези от вас, които вярват и раздават, за тях ще има голяма награда. §/Сура “Хадид”/57:7/

Без съмнение всяко богатство е преходно и отминаващо, то е средство за подпомагане и раздаване. Аллах, Субханеху ве Теаля, го е отредил дар за едни, а за други – изпитание, за да види как ще постъпят и къде ще го изхарчат. Всевишният Аллах казва:

﴿ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى * وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى * فَسَنِيَرُهُ لِلْيُسْرَى * وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى * وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى * فَسَنِيَرُهُ لِلْعُسْرَى * وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ﴾

§Който раздава и се бои (от Аллах), и е убеден в прекрасното (че ще бъде възнаграден с Дженнет), ще го улесним към лесното (доброто). А който е скъперник и пренебрегва, и взема за лъжа прекрасното, ще го улесним към трудното (лошото) и не ще го избави неговото богатство, когато пропадне (в Джехеннема). §/Сура “Лейли”/92/:5-11/

От най-превъзходните начини за приближаване към Аллах Субханеху ве Теаля е харченето по пътя на Аллах за неща, които са позволени - с цел подчинение. Това е най-добър начин за съхраняване на остатъка от богатството на мюсюлманина при Аллах, Аззе ве Джелле, и е надежда за награда и предпазване от наказание. Пример за това са: садакатул джарийе (трайната садака: построяване на джамии, прокарване на път, разпространение на религиозна наука или финансирането им.)

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((يقول ابن آدم: مالي مالي! و هل لك يا ابن آدم من مالك إلا ما أكلت فأفئيت أو لبست فأبليت أو تصدقت فأمضيت)).

”Човекът казва: “Мое то богатство, мое то богатство!” О, човече! Нима ти остава нещо от твоето богатство, освен онова, което си изял и унищожил, или облякъл и износил, или пък дал садака и реализирал пълноценно”!/?/Муслим/

Ел Хасен Ел-Басри казва:

“Колко лоши помощници са динарът и дирхемът, когато са в теб, а не са ти в полза!”

Голяма част от хората не дават садака от своето богатство поради опасение, че ще обеднеят, а го натрупват, за да си осигурят бъдещето на този свят, въпреки че не знаят

колко време ще живеят и дали ще имат възможността да го използват, или ще умрат и ще оставят всичко на наследниците си, без да са помислили за собственото си осигуряване в Ахирета (Отвъдният живот).

Не трябва да се забравя, че раздаването на садака е причина за увеличаване на богатството.

﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِثَّةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾

§Хората, които раздават своите имоти по пътя на Аллах, са като (посято в плодородна почва) зърно, родило седем класа, и във всеки клас по сто зърна. Аллах умножава, на когото пожелае. Аллах е Всеобхватен, Всезнаещ!§/Сура Бакара/2/:261/ Пейгамберинът /с.а.с./ казва:

((ما نقصت صدقة من مال...)) - رواه مسلم.

"Садаката не намаля богатството..." /Муслим/

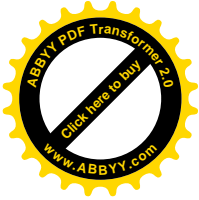
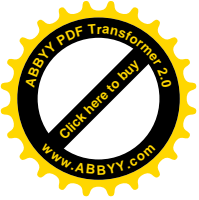
Даването на садака е превъзходно дело, предпазва от ненавист, премахва враждата, и най-вече, човекът се приближава към Аллах, Субханеху ве Теаля, за което ще получи награда в Съдния ден. Аллах Теаля казва:

﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظَلَمُونَ﴾

§...И каквото добро да раздадете, то е за самите вас. И раздавайте единствено заради Аллах! И каквото добро да раздадете, то докрай ще ви се изплати и не ще бъдете угнетени.§/Сура "Бакара"/2/:272/

Раздаването в името на Аллах, Субханеху ве Теаля носи полза за мюсюлманина в Съдния ден, в който най-много ще се нуждае от добро дело, което да изтрие лошите му дела, и да го издигне на по-висока степен в Деня, в който ще се завърне при своя Господар за равносметка. Тогава ще намери онова, което е дал като садака - милостиня, съхранена за него... Затова човекът трябва да знае, че истинското богатство е това, което е раздал в името на Аллах Субханеху ве Теаля. А онова, което е спестил и запасил, то ще остане на наследниците му. Спечелил го е с труд и пот и пропилял живота си в събирането и увеличаването му, а след това го оставя на тях, без да се е възползвал от него за извършване на добри дела.

Пейгамберинът (с.а.с.) попитал:

((أيكم مال وارثه أحب إليه من ماله؟)). قالوا: يا رسول الله ما منا أحد إلا ماله أحب إليه! قال: ((فإن ماله ما قدم، و مال وارثه ما آخر)). - رواه البخاري.

"Кой от вас обича повече богатството на своя наследник от собственото си богатство? Казаха: О, Пратенико на Аллах! Няма такъв от нас, който да не обича повече собственото си богатство! Тогава Пейгамберинът (с.а.с.) казал: Негово богатство е онова, което е раздал, а онова което е оставил, е богатство на наследниците."/Бухари/

Когато Пейгамберинът (с.а.с.) бил попитан:

((أي الصدقة أعظم أجرا؟ قال: ((أن تصدق و أنت صحيح شحيح تخشى الفقر و تأمل الغنى...)) - متفق عليه.

"Коя садака е най-много възнаградена? Той отговорил: "Садаката, която раздаваш, когато си здрав, когато скъперничииш, когато се опасяваш от беднотията и се стремиш към забогатяване..."/Бухари и Муслим/

Скъперничеството е лош недостатък, той пречи на човека да раздава по пътя на Аллах и го води към унищожение. Всевишният Аллах казва:

﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ * يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ﴾

§... Които трупат злато и сребро и не раздават от него по пътя на Аллах, извести ги за болезнено мъчение в Деня, когато то ще бъде нажежено в Огъня на Джехенема и ще бъдат жигосани с него челата, хълбоците и гърбовете им! "Това е, което натрупахте за себе си. Вкусете, каквото сте трупали!" §/Сура "Тевбе"/9/:34-35/

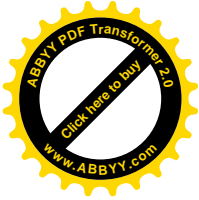

أحكام الزكاة ПОЗНАНИЯ ЗА ЗЕКЯТА

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилоствивият, Милосърдният!

Възхвалата е за Всевишния Аллах, Който в Корани Керим казва: §И кланяйте намаз и давайте зекят...! § И нека саляту

селямът да бъде върху Мухаммед (саллеллаху алейхи ве селлем), семейството му, неговите сподвижници и последователи до края на света.

Уважаеми братя!

Зекятът е една от основите на Исляма и е дълг на всеки един мюсюлманин да знае: На кого е задължение зекятът? Имотите, за които се дава зекят, кога и колко се дава?

Зекятът е предписан втората година по хиджра, след оруча и зекятул-фитр. Повелен е в Корани Керим, Суннета на Пейгамберина (с.а.с.) и единодушно е приет от ислямските учени. Аллах Теаля казва:

﴿ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا... ﴾

§[О, Мухаммед!] Вземи от техните имоти зекят, за да ги почистиш (от прегрешенията) и пречистиш (издигнеш от нивото на лицемерите на нивото на искрените) с него...!§/Сура „Тевбе”/:9/103/

Повелята за зекята в Корани Керим е свързана с повелята за намаза, което говори за важността на тази основа. Затова за онези, които трупат богатства, пари, злато и сребро и не дават зекята, Аллах Теаля казва:

﴿ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ * يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتَكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴾

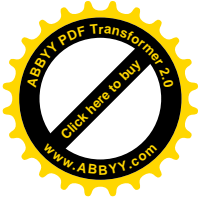
§...Които трупат злато и сребро и не дават (зекята) на тях по пътя на Аллах - извести ги за болезнено мъчение в Деня, когато то ще бъде нажежено в Огъня на Джехенма и ще бъдат жигосани с него челата, хълбоците и гърбовете им. “Това е, което натрупахте за себе си. Вкусете, каквото сте трупали!”§/Сура „Тевбе” /9/:34,35/

Пратеникът (с.а.с.) казва:

((مَا مِنْ صَاحِبِ ذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارِ فَأُحْمِيَ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَيَكْوَىٰ بِهَا جَنْبَهُ وَجَبِينَهُ وَظَهْرَهُ كُلَّمَا بَرَدَتْ أُعِيدَتْ لَهُ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ...)) رواه مسلم.

“Всеки, който притежава злато или сребро и не му дава зекята, в Съдния ден то ще бъде нажежено в Огъня и с него ще бъде жигосано челото, хълбоците и гърба му, а когато то изтине, ще се нажежава отново и наказанието ще е петдесет хиляди години...”/Муслим/

Зекятът е задължение на всеки, който е: мюсюлманин, пълнолетен, разумен, не е роб и притежава богатство,

достигнало определената минимална стойност – нисаб и е отминала една година от придобиването му.

Условията, на които трябва да отговаря богатството и какъв процент се дава за зекят, са изчерпателно разяснени от Мухаммед (с.а.с.), на когото Аллах Теаля е възложил да поясни онова, което е низпослано в Корани Керим. Всевишният Аллах казва:

﴿... وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾

§...И низпослахме на теб [о, Мухаммед,] Напомнянето [Корана], за да обясниш на хората какво им е низпослано и за да размислят. § /Сура „Нехл”/16/:44./

Богатството, за което трябва да се дава зекят, е необходимо да отговаря на следните условия: да е придобито от халал; да е в цялостно притежание; да е в обръщение или да подлежи на това; да е достигнало необходимото количество-нисаб; да е в повече от необходимото за покриване на основните потребности, като дрехи, жилище и др.; да не е дадено в заем и да е отминала една година от придобиването му. Последното условие не се отнася за зекята на плодовете и зеленчуците.

От споменатите неща в Корана, на които трябва да се дава зекят, са:

1. Златото и среброто.

◆ Нисабът на златото е 20 златни динара = 84,4 грама. Когато златото достигне тази стойност, задължително е да се даде една четиридесета част - 2,5% за зекят. Айше (р.а.) казва:

((كَانَ يَأْخُذُ مِنْ كُلِّ عَشْرِينَ دِينَارًا فَصَاعِدًا نِصْفَ دِينَارٍ وَمِنْ الْأَرْبَعِينَ دِينَارًا دِينَارًا)) - رواه ابن ماجه

“Пратеникът (с.а.с.) вземаше на двадесет и над двадесет динара, половин динар (за зекят). А на четиридесет динара, един динар.”/Ибну Маджех/

◆ Нисабът на среброто е 200 сребърни дирхема = 595 грама.

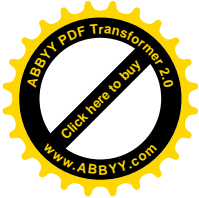
Когато среброто достигне тази стойност, задължително е да се даде една четиридесета част - 2,5% за зекят.

Пратеникът (с.а.с.) казва:

((...كَيْسَ فِيمَا دُونَ خُمْسِ أَوْاقٍ صَدَقَةٌ...)) رواه مسلم.

“Не се дава зекят на сребро, което е по-малко от пет оки”

Една ока се равнява на (40) дирхема, а пет оки се равняват на (200) дирхема = 595 грама.

При различните парични единици (левове, евро, долари и др.), когато всяка една от тях поотделно или общо събрани достигне стойността на злато равно на 85 грама или 595 грама сребро, е задължително да се даде зекят (2,5%).

2. Плодовете и зеленчуците.

Аллах Теаля казва:

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرِ مَّعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُمُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴾

§Той е, Който създаде градини [от лозя], подпрени и неподпрени, и палмите, и насажденията с разни плодове, и маслините, и нарвете, сходни и несходни. Яжте от плодовете им, когато са дали плод, и раздайте дължимото от тях в деня на беритбата им, но не прахосвайте...!§ /Сура „Енам”/:6/141./

Мненията на ислямските учени относно зекята на плодовете и зеленчуците са, както следва:

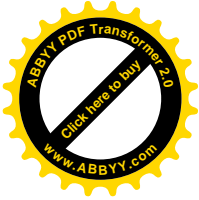
◆Според Абдуллах Ибни Умер, Хасен Ел Басри, Севри и други от табиин зекят се дава само на пшеницата, ечемика, фурмите и стафидите, като зекятът се дава по време на беритба - 10% от реколтата, ако не се напоява, а 5% - ако се напоява, и количеството им достигне 653 кг. Според тях зекят не се дава на фъстъци, орехи, лешници и други подобни.

◆Според Ебу Ханифе зекят се дава на всичко, което расте от земята и хората се възползват от него, независимо от количеството му, с изключение на диворастящи треви и неплододайна храсти и дървета.

◆Според по-голямата част от ислямските учени Шафиите, Маликиите, зекят се дава на онова, което се използва обикновено като основна храна и може да се съхранява за по-дълго време, като: пшеница, ориз, ечемик, царевица, фурми, стафиди и други подобни. Ебу Юсуф и Мухаммед Шейбани от Ханефиите са на същото мнение, но при условие - съответният продукт трябва да издържа на не по-малко от една година.

◆Според Имам Ахмед зекят се дава на онова, което се мери, суши и съхранява за по-дълго време, като: зърнени продукти – пшеница, ръж, ечемик, царевица, ориз; ядки - фъстъци, лешници, бадемови ядки, боб, леща, фурми, стафиди, ошаф и др.

◆Юсуф Кардави споделя мнението на Ебу Ханифе, защото това е по-изгодно за нуждаещите се. В този случай, на

краткотрайните плодове и зеленчуци, зекят се дава на съответната им парична стойност - 5%, ако са напоявани изкуствено, и 10% - ако са напоявани по естествен начин.

Пратеникът (с.а.с.) казва:

((فِيْمَا سَقَّتْ الْأَنْهَارُ وَالْعَيْمُ الْعُشُورُ وَفِيْمَا سَقِيَ بِالسَّائِيَةِ نِصْفُ الْعُشْرِ)) - رواه مسلم.

“От онова, което се напоява чрез дъждовете или реките, се дава една десета – 10% зекят, а което се напоява с напоителни системи, от него се дава половин от десетата - 5%.” /Муслим/

((لَيْسَ فِيْمَا دُونَ خَمْسَةِ أَوْسُقٍ صَدَقَةٌ...)) متفق عليه

“Не се полага зекят на онова, което е по-малко от пет евсука (равно на 653 кг.) ...” /Бухари и Муслим/

3. Припечеленото чрез търговия, производство и други.

Аллах Теаля казва:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ... ﴾

§О, вярващи! Раздавайте от богатата, които сте придобили...!§ /Сура „Бакара”/2/:267./

Имам Рази (р.а.) казва: „Този ајет явно доказва, че е задължително да се дава зекят на всяко едно припечелено богатство. Към това спада зекятът на търговската стока, зекята на произведеното, зекятът на среброто и златото и зекятът на домашния добитък. “/Тефсирул Кебир 2/65/

Семурате Ибни Джундуб (р.а.) казва:

((فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَأْمُرُنَا أَنْ نُخْرِجَ الصَّدَقَةَ مِنَ الَّذِي نَعِدُ لِلْبَيْعِ)) - رواه ابو داود.

“Пратеникът на Аллах ни повеляваше да даваме зекят на всичко онова, което приготвихме за продан.”/Ебу Давуд/

Ибрахим Нехайи (р.а.) казва: „Мюсюлманинът трябва да оценява стоката си, която е за търговия, и да ѝ дава зекята с останалото богатство, когато настъпи времето.“

От тези думи става ясно, че търговецът, когато дойде времето за даване на зекят, трябва да събере цялото си богатство, капитала, вложен в търговия, и пресметне предполагаемата печалба от продажба на стоката на цената на едро. И след като стойността на всичко това достигне определената граница – нисаб, равняващо се 85 грама злато, собственикът е задължен да даде 2,5% от богатството си в парична стойност, а не в стока.

достигнат до големи благодеяния, за да се възползват и получат големи възнаграждения, и да им увеличи доброто от Неговата милост.

Ние изказваме благодарност към Аллах, Субханеху ве Теаля, защото Той има най – голямото право да Му се изказва благодарност и признателност. И свидетелстваме, че няма друго истинско божество, освен Аллах. Той е един единствен и няма съдружник на Него, Субханеху ве Теаля. Човек, който изказва тези слова и прилага на практика изискванията им, ще намери спокойствието в Деня на Страшния съд. Също свидетелстваме, че Мухаммед (с.а.с.) е Негов раб и пратеник.

Уважаеми братя!

Нека да се страхуваме от Аллах, Субханеху ве Теаля, и да Му изказваме благодарност и признателност, че ни даде възможността да доживеем края на този свещен месец - Рамадана, месецът на оруча и кланянето на теравих намаз! Затова нека да искаме да ни приеме ибадета, който извършихме. През деня ние държахме оруч, лишавахме се от ядене, пиене и всички други видове страсти. А нощите изпълвахме с кланяне на таравих и нощен намаз и се лишавахме от сън. Всички тези наши усилия бяха искрени и истински заради Него, Субханеху ве Теаля. Затова нека да искаме от Аллах, Субханеху ве Теаля, да ни опрости за това, което сме пропуснали да направим или пък сме прегрешили.

Нека се знае, че важен религиозен ден е Байрам - ден, в който всички мюсюлмани са радостни, че са доживели и са се възползвали от месеца на опрощението, милостта и спасението от огъня.

А що се отнася до радването и веселието, което е в резултат на временни и бързо отминаващи страсти и капризи, е порицано и непозволено в Исляма! Аллах, Субханеху ве Теаля, казва:

﴿ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴾

§ Кажи: "С благодатта на Аллах и с Неговото милосърдие, с това нека ликуват! То е по-добро от това, което те трупат." §/Сура "Юнус"/10/:58/

Днес е ден за изказване на благодарност, правене на зикр, понуда с ядене и пиене. В този ден не се говее, защото това е противопоставяне на повелите на Аллах Теаля, Който е забранил да се говее на байрамите. Енес ибни Малик казва:

"Когато Пейгамберинът (с.а.с.) се преселил в гр. Медина, заварил жителите му да празнуват два дни и ги попитал:

﴿ مَا هَذَانِ الْيَوْمَانِ قَالُوا كُنَّا نَلْعَبُ فِيهِمَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَدْلَكُمْ بِهِمَا خَيْرًا مِنْهُمَا يَوْمَ الْأَضْحَى وَيَوْمَ الْفِطْرِ ﴾ - رواه أبو داود.

"Какви са тези два дена?" Те отговорили: "Преди Исляма ги празнувахме." Тогава Пратеникът (с.а.с.) рекъл: "Аллах Теаля вече ви замени тези два дена с други два по-превъзходни – Курбан Байрам и Рамадан Байрам."/Ебу Давуд/

Аллах, Субханеху ве Теаля, е заменил тези два дена, които били изпълвани с безполезни игри и увеселения, с други два по-превъзходни, които да се изпълват със зикр, благодарност и търсене на опрощение.

За мюсюлманите има три празника в годината, като всеки един от тях се празнува след извършване на важен ибадет.

Първият от тези празници е Джумата - петъчният ден, който се повтаря всяка седмица. Аллах Теаля го определи да бъде след завършване на задължителните намази на седмицата.

Следващият празник е Рамадан байрам, който се празнува след завършване на говеенето в месец рамадан. Аллах Теаля го отреди да бъде четвъртата основа от основите на Исляма. Говеенето в този месец е причина Аллах, Субханеху ве Теаля, да опрости всички изминали грехове, а след завършването му да бъде празник на мюсюлманите, в който да се съберат на едно място, да кланят Байрам намаза, да изкажат благодарност на Всевишния Аллах, да правят текбир и зикр, защото Ги е напътил по правилния път. Това е ден на наградите, в който оручлиите получават наградите си и се завръщат към техните домове с опрощение и радост.

Едно от най – важните дела, които Аллах Субханеху ве Теаля повели в този ден е кланянето на байрам намаз, Всевишният Аллах казва:

﴿ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ﴿

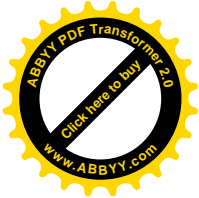
§ Сполучил е онзи, който се пречиства, и споменава името на своя Господар, и кланя намаза. §/Сура "Еаля":14,15/

Някои от ислямските учени казват: "Пречиства"- означава да даде фитрите, а "кланя намаза" - да кланя Байрам намаз. Пейгамберинът (с.а.с.) е заповядал да се излиза масово за този намаз, включително жените и децата, за да участват всички в това превъзходно дело. Той (с.а.с.) винаги кланял Байрама извън джамията на открито и широко място, за да може да присъстват всички жители на гр.Медина. Защото изпълнението му отвън, пред цялото население се показва и изпъква авторитетът и достойнството на мюсюлманите.

Уважаеми братя!

Къде е днес самочувствието на онези, които претендират, че са мюсюлмани, след като ги няма дори и на Байрама в джамиите?! Така те не вредят на никого, освен на самите тях.

А най–големият и най–превъзходен празник за мюсюлманите е Курбан Байрам. Той се празнува след завършване на хаджилъка, който е петата основа от основите на Исляма. Освен тези три празници, други празници в Исляма не съществуват. Честване на рождени дни, национални празници, Нова година, Ден на победата и други подобни празнувания, всичко това е една измислица и оприличаване с немюсюлманите. Ако погледнем ислямската история, тя е изпълнена с

победи и славни дни за мюсюлманите, но не се забелязва дори и един от тези дни да е взет за празник на мюсюлманите, защото не е узаконено от Аллах, Субханеху ве Теаля, и Неговия пратеник Мухаммед (с.а.с.).

Нека да си припомним за Байрамите от миналите години, ще видим, че измежду нашите бащи, братя, братовчеди, приятели, имаше, които се кланяха заедно с нас, но сега тях вече ги няма измежду нас, те напуснаха този свят и изоставиха всичко, което имаха. Също много богати, известни и учени хора го напуснаха, но нито тяхното богатство, популярност, наука и опит ги спаси от смъртта. Така че те няма да имат полза пред Аллах Теаля от богатствата и децата си, а единствено полза ще има за онзи, който се е явил при Аллах с чисто от неверие сърце.

Затова нека да не се мамим по страстите и примамливото на този свят, нито пък от различните му украси, защото истинската украса е **"теква"**.

Аллах, Субханеху ве Теаля казва:

﴿يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ﴾

§0, синове на Адам! Отредихме ви дрехи, за да покриват срамните части, и дрехи за украса. Но теква е най-превъзходното покривало. §/Сура "Еараф"/7/:/26/

"Теква" означава: Да изградиш преграда между теб и наказанието от Аллах чрез изпълнение на Неговите заповеди, и с предпазване от нещата, които Той е забранил.

Някой от добрите мюсюлмани гледал към хубавите и нови дрехи, с които хората са се наредили на Байрама, и рекъл:

"Нима виждате нещо друго, освен дрехи, които ще овехтеят, и плът, която в утрешния ден червеите ще я изядат?!"

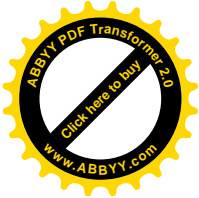
А пък друг човек видял хора на Рамадан Байрам да се смеят на глас, и рекъл:

"Ако на тези хора им е приет оручът, то това не е постъпка на благодарни хора. А пък, ако не им е приет, то това не е постъпка на страхуващи се хора от Аллах".

Нека да се страхуваме от Аллах, Субханеху ве Теаля, и да приемем този Байрам такъв, какъвто Аллах Теаля го е отредил да бъде! Да помислим! Колко Байрама са изминали през живота ни, какви са били нашите дела, да помислим и за смъртта, която всички ни очаква, затова да се предпазваме от наказанието на Аллах, като изпълняваме Неговите заповеди и се отдалечаваме от забраните Му! Да се приготвим за завръщането ни към Аллах, Субханеху ве Теаля, и срещата с Него! Той казва:

﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ * وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَٰلِكَ يَوْمَ الْوَعِيدِ * وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ * لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ﴾

§Наистина смъртната агония ще настъпи: "Това е, което си избягвал." И ще бъде надута тръбата. "Това е страшният ден!" И с всеки човек ще дойде водач и свидетел [от меляйкетата]. [И ще му се каже:] "Ти беше нехаен към това. Но снехме от теб

покривалото и твоят поглед Днес е втрещен."§ /Сура "Каф"/50 /:19- 22/

Да помислим и за Деня, за който Аллах, Субханеху ве Теаля, казва:
 ﴿... ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ * وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ * يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلِّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ * فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ * خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾

§ ...Това е Денят, за който хората ще бъдат насъбрани. Това е зрелищен Ден. Ние няма да го забавим, освен за определен срок. Когато Денят настъпи, никой не ще проговори освен с Неговото позволение. Сред тях ще има и нещастни, и щастливи. Онези, които: са нещастните, ще бъдат в Огъня. В него ще вдишват и издишват, там ще пребивават вечно, докато съществуват небесата и земята, освен ако не пожелае [друго] твоят Господар. Твоят Господар прави, каквото пожелае.§/Сура Худ/11/:103-107/

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُودٍ﴾

§ А онези, които са щастливите, ще бъдат в Дженнета, там ще пребивават вечно, докато съществуват небесата и земята, освен ако не пожелае друго твоят Господар ще им даде дар неизчерпаем.§/Сура Худ/11/:108/

Молим Аллах, Субханеху ве Теаля, в този ден да ни опрости на всички нас тук и на всички мюсюлмани! Искайте опрощение - Той Аллах Теаля е Опрощаващ и Милостив!

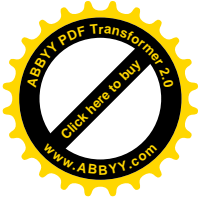
الله أكبر. الله أكبر. الله أكبر. الله أكبر. الله أكبر. الله أكبر. الله أكبر.
 لا اله الا الله. و الله أكبر الله أكبر. و لله الحمد.

Уважаеми братя!

Нека да се страхуваме от Аллах, Субханеху ве Теаля, и да Му изказваме благодарност за голямата благодат на Исляма, затова че ни е напътнил в правилния път и ни е удостоил да бъдем най-превъзходната общност измежду човечеството! Дълг е да изпълняваме задължения си към Него - Субханеху ве Теаля, и да оставим всичко, което противоречи на повелите Му, като здраво се превържем към Исляма, за да бъдем от спасените и да не предпочитаме друга религия, за да не бъдем погубени.

Аллах, Субханеху ве Теаля, казва:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

§ А който търси друга религия освен Исляма, тя не ще му се приеме и в Отвъдния живот той е от губещите. §/ Сура "Али Имран"/3/:85./

Ако погледнем към различните общности, които живеят около нас, ще видим, че те тънат в заблуда, приемат фалшиви и измислени религии, суеверия и много други измислици. За тях Аллах, Субханеху ве Теаля, казва:

﴿ فَإِنِ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾

§ И ако повярваха в същото, в което и вие сте повярвали, щяха да са напътени. Но ако се отметнат, те ще са в голям разкол и Аллах ще ти е достатъчен срещу тях (о, Мухаммед!). Той е Всечуващият, Всезнаещият. §/ Сура "Бакара"/2/:137/

Който остави истината, то непременно ще бъде изложен на падение и заблуда.

Аллах Субханеху ве Теаля казва:

﴿ ... فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ... ﴾

§...И какво друго има след истината, освен заблуда?!... §/ Сура "Юнус"/10/:32/

Уважаеми братя!

Да си мюсюлманин, не означава да носиш само мюсюлманско име или пък да произлизах от ислямско семейство и да живееш далеч от ислямските принципи и задължения. А мюсюлманин е този, който кланя намаза, дава зекята, говее в Рамадана, прави Хаджилък, повелява праведното и забранява лошото. Мюсюлманин е онзи, от чиито ръце и език останалите мюсюлмани не са обезпокоявани, който не посяга на техния живот, достойнство и богатство.

Затова нека да се въздържа от посегателства и да не причиняваме страдания на другите хора, от какъвто и да е характер, защото Аллах, Субханеху ве Теаля, казва:

﴿ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا كُتِبَ لَهُنَّ فَأَنتُمْ بِهِنَّ تَأْتُونَ وَإِنَّمَا تُبَيِّنُ ﴾

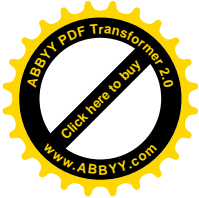
§ А онези, които незаслужено наскърбяват вярващите мъже и жени, те се нагърбват с клеветата и явен грях. §/ Сура "Ехзаб"/33/:58/

Уважаеми братя!

Нека да предпазваме погледите си от гледане към чужди жени, което е харам! Този поглед е отровна стрела, от стрелите на шейтана - Иблис, посяваща страст в сърцето на този, който се заглежда, разбива го и го тласка към разврат.

Да бъдем скромни и достойни мюсюлмани, защото Аллах, Субханеху ве Теаля, не обича горделивите. Също да съветваме нашите жени и дъщери да се покриват и придържат към ислямското облекло и да не контактуват с чужди на тях мъже. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ إِلَّا كَانَ تَالِثَهُمَا الشَّيْطَانُ ...)) - رواه الترمذي

“Да не остават насаме мъж с чужда жена, защото третият с тях е шейтанът.”/Тирмизи/

Нека да се пазим от измама и заблуда, когато купуваме и продаваме, когато теглим и мерим, и във всичките ни останали дела, защото измамата и заблудата са голямо злосторничество.

Аллах Теаля казва:

﴿ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ * وَزِنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ * وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴾

§И изпълвайте мярката, и не бъдете от ощетяващите! И претегляйте с точни везни! И не смалявайте от нещата на хората, и не сейте разврат по земята като развалените хора!§/Сура “Шуара”/26/:181-183/

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((لَيْسَ مِنَّا مَنْ غَشَّنَا)) – رواه أحمد.

“Който ни мами, не е от нас!”

Нека също да се пазим от даване и вземане на подкуп и от ядене (препитание) от лихва, защото те са от големите грехове, предизвикващи гнева и проклятието на Аллах,

Субханеху ве Теаля.

Да се страхуваме от Аллах, Субханеху ве Теаля, и да не забравяме, че най-превъзходното слово е Книгата на Аллах, а най-доброто упътване е упътването на Мухаммед (с.а.с.), а най-пагубни неща са нововъведенията в Исляма.

Нека да се обединяваме и да бъдем единна общност, защото Аллах крепи този народ, където има единство, обединение, защото който се отклони, той се отклонява към
Огня!

ИЗПИТАНИЕТО
И ГОЛЯМАТА НАГРАДА ЗА НЕГО

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

Възхвалата е за Аллах, ние Го прославяме и за подкрепа и прошка Го молим! Аллах да ни опази от злините на нашите души и от лошите ни дела! Когото Аллах напъти, никой не ще го заблуди, а когото Аллах остави в заблуда, никой не ще го напъти. Свидетелствам, че няма друго истинско божество, освен Аллах! Той е Единствен и няма съдружник! И свидетелствам, че Мухаммед (с.а.с.) е Негов раб и Пратеник!

Уважаеми братя!

Аллах Теаля е предписал на Неговите раби изпитания, за да се отличи добрият от лошия, праведният от безнравствения, търпеливият от развратника, вярващият от неверника; за да се види кой желае Отвъдния живот и кой земния, кой се подчинява на Аллах, Аззе ве Джелле, и кой Му се противи. Аллах Теаля казва:

﴿ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ * الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴾

§Благословен е Онзи, в Чиято ръка е владението. Той над всяко нещо има сила. Той е, Който сътвори смъртта и живота, за да ви изпита кой от вас е по-добър в делата...§/Сура

”Мулк”/67/:1,2/

Пратеникът (с.а.с.) казва:

((مَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةِ فِي نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَمَالِهِ حَتَّىٰ يَلْقَى اللَّهَ وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ)) - الترمذي - 2323

“Изпитанието за мюсюлманина и мюсюлманката не ще престане: в самите тях, в децата и богатствата им, докато срещнат Аллах Теаля и докато греховете им не бъдат опростени. /Тирмизи/

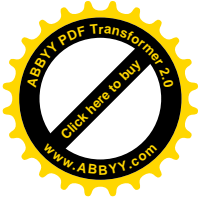
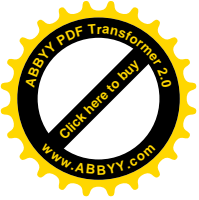
Първото изпитание за хората е правенето на ибадет, заради което са създадени. Аллах Теаля казва:

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾

§ Аз сътворих джиновете и хората, единствено за да Ми правят ибадет.§ /Сура “Зарият”/51/:56/

Всевишният Аллах изпрати пратеници, които да призовават хората към ибадет, да благовестят подчиняващите се с щастие в земния живот и Дженнет в Отвъдния и да предупредят неподчиняващите се, че за тях ще има позор в земния живот и наказание в Отвъдния. Аллах Теаля казва:

﴿ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ * وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴾

§*Ние* изпращаме пратениците единствено като благовестители и предупредители. И които повярват и се поправят, за тях не ще има страх и не ще скърбят. А онези, които опровергават Нашите айети, ще ги засегне мъчението заради нечестивостта им. §/Сура “Енам”/6/:48-49/

В това голямо изпитание хората се разделят на две групи: едните са мюсюлмани, а другите - немюсюлмани. Онези, които казват, че са мюсюлмани, Аллах Теаля непременно ще ги изпитва, за да се разбере дали са правдивите думите им, или са лъжци. Всевишният Аллах казва:

﴿ أَحْسَبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ * وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴾

§...Нима хората смятат, че ще бъдат оставени да казват “Повярвахме!”, без да бъдат изпитвани? Вече изпитахме онези преди тях. Аллах знае кои говорят истината и знае лъжците. §/Сура “Анкебут” /29/:2,3/

Ако човек е лицемер, той се пречупва пред изпитанието, но ако е правдив, той държи на думите си, а изпитанието му подсилва вярата. Подобно на онези мюсюлмани, за които Аллах Теаля казва:

﴿ وَ لَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴾

§И когато вярващите [мюсюлманите] видяха [съюзните] племена, рекоха: “Това е, което ни обещава Аллах и Неговият Пратеник. Казва истината Аллах и Неговият Пратеник.” И това им надбави само вяра и покорство. §/Сура “Ехзаб”/33/:22/

Изпитанията за мюсюлманите са временни и по-леки, защото са дарени с вяра, търпение и спокойствие, което им помага да понасят със задоволство всички трудности, на които Аллах ги подлага. Мюсюлманите ще бъдат подлагани на изпитание чрез затруднения, а понякога и чрез хубаво. Той, Субханеху ве Теаля, казва:

﴿ وَنَبَلَّوْكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴾

§...И ще ви изпробваме с лошо и хубаво, за изпитание, и при Нас ще бъдете върнати. §/Сура “Енбия”/21/:35/

Изпитанието чрез хубаво обхваща всичките благодати, с които Аллах Теаля е дарил Неговите раби, като: здраве, богатство, охолство, семейство, потомство, спокойствие, щастие и др.

А изпитанието с лошо включва: болести, страх, глад, смърт, нещастие и др. Аллах Теаля казва:

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ﴿١٥٥﴾

§И непременно ще ви изпитаме с неща, като: страх, глад, отнемане на имотите, душите и плодовете...§ /Сура “Бакара” /2/:155/

Задължение е на мюсюлманина при трудности да проявява търпение, за да му помогне Аллах Теаля, да му опрости грешките и да го възнагради. Всевишният Аллах казва:

إِنَّمَا يُوفِي الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٥٦﴾

§...Наистина на търпеливите ще се изплати безмерна награда.§/Сура “Зумер”/39/:10/ Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

1745 مسلم – ((... وَمَنْ يَصْبِرْ يُصْبِرْهُ اللَّهُ وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ مِنْ عَطَاءٍ خَيْرٍ وَأَوْسَعُ مِنَ الصَّبْرِ))

“Който проявява търпение, Аллах му усилва търпението. И на никого не е даден по-голям и по-добър дар от търпението.”/ Муслим/

Също е задължение на мюсюлманина, когато Аллах Теаля го дари с благодат, да проявява признателност, за да му надбави добро, защото това е изпитание за него. Всевишният Аллах казва:

لَنْ شَكَرْتُمْ لِأَزِيدَنَّكُمْ ﴿١٥٧﴾

§...“Ако сте признателни, аз непременно ще ви надбавя”...§/Сура “Ибрахим” /14/:7/

Неверниците недоволстват от изпитанията и не се надяват на награда за търпението. Те дори и да понасят трудности, тяхното търпение е по принуда, като при животните.

Ако някои от неверниците не ги сполети наказание от Аллах в земния живот, то със сигурност за тях ще има в Отвъдния свят жестоки огнени мъчения.

Изпитанието за истинския мюсюлманин е като лекарство, което лекува болестта в човека, от която, ако не бъде лекуван, ще бъде унищожен. Затова изпитанието с добро или с лошо е в полза на мюсюлманина. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ))

5318 مسلم – ((...))

“Учудващо е положението на мюсюлманина! То е изцяло добро и не е присъщо на друг, освен на него. Ако му се случи добро, той е признателен и това е добро за него. Ако пък го сполети зло, той проявява търпение и пак е добро за него.”/ Муслим/

В земния живот изпитанието на мюсюлманите ще бъде според степента на убеждението им. Пейгамберинът (с.а.с.) бил запитан: *“Кои хора най-много ще бъдат подлагани на изпитание?” Той отговорил:*

((الأنبياءُ ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَالْأَمْثَلُ فَيَبْتَلِي الرَّجُلَ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ فَإِنْ كَانَ دِينُهُ صُلْبًا اشْتَدَّ بَلَاؤُهُ وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَّةٌ ابْتَلِيَ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ فَمَا يَبْرَحُ الْبَلَاءُ بِالْعَبْدِ حَتَّى يَتْرُكَهُ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ مَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ)) - الرمزي 2322

“Пейгамберите, след това най-достойните подир тях, после най-достойните след тях. Човек ще бъде изпитван според степента на вярата му и ако тя е силна, изпитанието за него ще е голямо. Но ако неговата вяра е слаба, изпитанието за него ще е според степента на вярата му. Изпитанието за човека няма да престане, докато той не достигне да се движи по земята, пречистен от греховете.” /Тирмизи № 2398./

От всичко дотук става ясно, че проявата на търпение при трудности и изпитания е превъзходно дело, но трябва да се знае и това, че Аллах Теаля е отредил също и начини, чрез които да се възпират, премахват или облекчават тези трудности и изпитания. Някои от тях са:

1. Вярване в Аллах, Аззе ве Джелле, и следване на Неговите повели. Той казва:

لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ غَدَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾

§...Щом [народът на Юнус] повярваха, снемехме от тях позорното мъчение в земния живот и им дадохме да се наслаждават до време§ /Сура “Юнус”/10/: 98/

2. Постоянно и многократно търсене на опрощение от Аллах Теаля, Той ни известява в Корани Керим за Нух (aleyhi selyam), че е казал на своя народ:

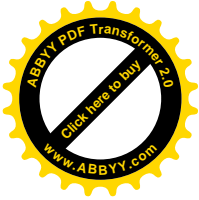
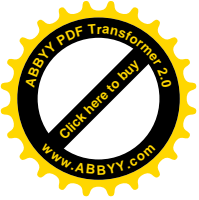
﴿وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾

§О, народе мой, молете за опрощение вашия Господар и се покайте пред Него, и ще ви изпрати Той обилен дъжд от небето, и ще ви надбави сила [с помощта на потомство и поредица благодати]към вашата сила! И не се отмятайте, престъпвайки!”§ /Сура “Худ” /11/:52/

3. Правенето на дуа. Аллах Теаля казва:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾

§И рече вашият Господар: “Правете дуа на Мен и Аз ще ви откликна... ! §/Сура “Гафир”/40/:60/ Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((مَا عَلَى الْأَرْضِ مُسْلِمٌ يَدْعُو اللَّهَ بِدَعْوَةٍ إِلَّا آتَاهُ اللَّهُ إِيَّاهَا أَوْ صَرَفَ عَنْهُ مِنَ السُّوءِ مِثْلَهَا مَا لَمْ يَدْعُ يَأْتِمِ أَوْ قَطِيعَةً رَحِمَ)) - الترمذي 3497

“Всеки един мюсюлманин на земята, който отправя дуа към Аллах Теаля, Той му откликва или му премахва зло, при условие че в дуата не се иска прегрешение или прекъсване на родствени връзки.”

ЛИХВАТА И ВРЕДАТА Й ВЪРХУ ОБЩЕСТВОТО

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

Възхвалата и благодарността са за Аллах Субханеху, ве Теаля, Който изпрати Своите пратеници с ясни айети, подкрепи ги с явни чудеса и им повели да се хранят от позволените неща. Нека да Го възхваляваме и да искаме опрощение от Него за греховете ни, за да ни опрости! И свидетелстваме, че няма друго истинско божество, освен

Аллах. Той, Субханеху ве Теаля, казва: §Ей вие, които сте повярвали, не яжте лихвата, многократно умножена, и се страхувайте от Аллах, за да сполучите!§. И нека саляту селямът да бъде върху Мухаммед (с.а.с.), неговото семейство, сподвижниците му и всички онези, които ще го последват до Съдния ден. И свидетелствуваме, че Мухаммед (с.а.с.) е Пратеник на Аллах.

Уважаеми братя!

Ислямът е точна и правдива религия, водеща по правия път и насърчаваща да се използва само позволеното – халалът и да се отбягва съмнителното и забраненото - харамът.

Днес ние живеем във време, в което хората гледат повърхностно на тези неща. Тях не ги интересува начина, по който припечелват прехраната. Дали тя е придобита по честен или нечестен начин! Във връзка с това, Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

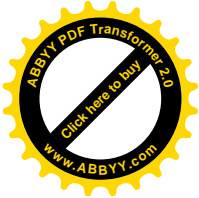
((يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَا يُبَالِي الْمَرْءُ مَا أَخَذَ مِنْهُ مِنَ الْحَلَالِ أَمْ مِنَ الْحَرَامِ)) - رواه البخاري

“Ще дойде време, в което човекът няма да обръща внимание, откъде е припечелил, от халал или от харам.” /Бухари/

Наистина най-голямото нещастие и беда, в което хората попадат, и са небрежни към това, е използването на лихвата. Малцина са онези, които успяват да се опазят от нея. За това ни известява Пейгамберинът (с.а.с.):

((يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَأْكُلُونَ فِيهِ الرِّبَا قَالَ قِيلَ لَهُ النَّاسُ كُلُّهُمْ قَالَ مَنْ لَمْ يَأْكُلْهُ مِنْهُمْ نَأَلَهُ مِنْ غُبَارِهِ)) - رواه

أحمد.

“Ще дойде време, в което хората ще ядат (ще се възползват от) лихвата”. Бил попитан: "О, Пратенико на Аллах! Всички ли? А той отговорил:"Който не я яде, то пък прахта от нея ще го достигне.”/Имам Ахмед/

Трябва да се знае, че лихвата се числи към най-големите хараму /забрани/, престъпления и грехове. Тя унищожавя берекета на богатството.

В много айети и хадиси, както и становищата на есхабите (р.а.), ислямските учени доказват, че в Исляма лихвата е харам. Аллах Теаля предупреждава мюсюлманите с думите:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾

§Ей, вие! Които сте повярвали, страхувайте се от Аллах и се откажете (се възползвайте) от лихвата, ако сте вярващи!§/Сура “Бакара”/2/:278/

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾

§Ей, вие! Които сте повярвали не яжте лихвата, многократно умножена (при настъпване срока за връщане на заема), и се страхувайте от Аллах, за да сполучите.§/Сура "Али Имран" /3/:130/

Лихвата е една от седемте най-пагубни престъпления, за които Пейгамберинът (с.а.с.) е споменал:

((اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ قَالَ الشِّرْكَ بِاللَّهِ وَالسُّحْرُ وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَكْلُ الرِّبَا ...)) – رواه البخاري

“Избягвайте седемте пагубни грехове! А сподвижниците го попитали:"Кои са те о, Пратенико, на Аллах?" Той отговорил: "Съдружаване с Аллах, магьосничеството, убиване на човек без право, използването на лихва,..."

Джабир (р.а.) казва:

((لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْلَ الرِّبَا وَمُؤْكَلَهُ وَكَاتِبَهُ وَشَاهِدِيَهُ وَقَالَ هُمْ سَوَاءٌ)) – رواه مسلم.

“Пейгамберинът (с.а.с.) е прокълнал онзи, който яде лихва, упълномощава, пише и свидетелства. И каза: "Те по грях са наравно.” /Муслим /

Достатъчни са следните думи на Пейгамберина (с.а.с.), за да се разбере, че лихвата е порицано и забранено дело:

((الرِّبَا ثَلَاثَةٌ وَسَبْعُونَ بَابًا أَيْسَرُهَا أَنْ يَنْكِحَ الرَّجُلُ أُمَّهُ)) – رواه الحاكم وغيره.

"Лихвата е седемдесет и три вида и (грехът за) най-леката форма от тях е, (колкото) човек явно да направи полово сношение с майка си." /Хаким и др./

Нима има по-грозно деяние от това, човек да направи прелюбодеяние със собствената си майка!

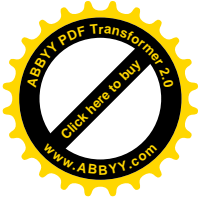
Ибни Месуд /р.а./ казва:

Пейгамберинът (с.а.с.) ни информира, че:

((دَرَاهِمٌ رِبَاً يَأْكُلُهُ الرَّجُلُ وَهُوَ يَعْلَمُ أَشَدَّ مِنْ سِتَّةٍ وَثَلَاثِينَ زَنِيَةً)) – رواه أحمد.

"Един дирхем от лихва, изяден от човек, е по-голям грях от тридесет и шест прелюбодеяния.”/Имам Ахмед/

Днес някои от хората виждат, че лихвата им увеличава доходите, но трябва да знаят, че тя е лишена от берекет.

Всевишният Аллах казва:

﴿يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ﴾

§Аллах лишава лихвата (от берекет), а увеличава (берекета на) садаката. Аллах не обича никой неблагодарник, грешник. §/Сура "Бакара"/2/:276/

Единственото престъпление, за което Аллах Теаля обявява война, е ползването на лихва.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ * فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾

§Ей, вие, които сте повярвали! Бойте се от Аллах и се откажете от надбавеното чрез лихва, ако наистина вярвате! А не го ли сторите, очаквайте война от Аллах и от Неговия пратеник! А покаете ли се, то за вас е капиталът (който сте дали) и тогава не ще сте угнетители и не ще сте угнетени! §/"Бакара"/2/:278-279/

Аллах Теаля описва положението на онези, които ядат лихвата, когато ще бъдат съживени в Съдния ден:

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا ...﴾

§Които ядат лихвата, не ще станат (от гробовете си), освен както се изправя онзи, който шейтанът го поваля с лудост. Това е така, защото казваха: "Търговията е като лихварството". А Аллах позволи търговията и забрани лихварството... §/"Бакара"/2/:275/

Когато на Пейгамберина (с.а.с.) му бил показан Джехеннемът, видял в него хора с големи кореми, а обитателите на Огъня, минавайки през тях, ги тъпчели като луди камили и те нямали сили да се изместят от местата си. Той (с.а.с.) попитал:

“О, Джибрил! Кои са тези?” Меляикето отговорило: “Това са хората, които използват лихвата.” /Ибну Хишам в “Сира”./

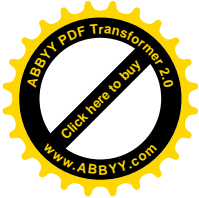
Онези, които ядат лихвата, ги очаква жестоко и постоянно наказание в Съдния ден. Аллах Теаля казва:

﴿... وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى﴾

§...Мъчението в Отвъдния живот е още по-сурово и вечно. § /Сура „Та Ха“/21/:127/

А що се отнася до наказанието в земния живот, нека да се знае, че то ще бъде жестоко и че войската на Аллах, Аззе ве Джелле, е огромна, а способите Му неизчерпаеми! Наказанието от Аллах в земния живот понякога е изразено в унищожителни бедствия, погубване на реколта, помитане на домове, постройки и различни съоразения. Лишава богатствата на хората от берекет, а когато се дигне берекетът им, те стават несползвани и безрезултатни. Така, колкото и да се увеличават богатствата на онези, които работят с лихва, в тях няма берекет, рано или късно те са изложени на провал. За изчезване берекета на дадено богатство, влияят три основни фактора:

1. Недаването на зекят.
2. Нераздаването на садака.
3. Използването на лихва.

Аллах Теаля, сравнявайки лихвата и зекята, казва:

﴿ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رَبًّا لِيَرْبُوَ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوَ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴾

§И онова, което давате с лихва, за да се обогатите от имотите на хората, не ще се обогатите при Аллах. А от онова, което давате като зекят и целите с него задоволството на Аллах, те са, на които ще се умножи. §/Сура „Рум“/30/:39/

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((وَمَا خَالَطَتِ الزَّكَاةُ مَالًا قَطُّ إِلَّا أَهْلَكَتَهُ)) – رواه البزار عن عائشة.

“Богатство, на което никога не се дава зекятя, то непременно ще бъде унищожено.”/Беззар/

Аллах Теаля определи лихвата да бъде харам, защото чрез нея се изземват богатствата на хората с измама. Тъй като лицето, което взема лихвата, взема в повече от това, което е дал, без да е вложил някаква дейност или труд, от всичко това губят най-вече бедните и нуждаещите се.

Лихвата е в противоречие на ислямските напътствия. Ислямът е толерантен, не само че не затруднява, а дава отсрочка до облекчение. Аллах, Субханеху ве Теаля, казва:

﴿ وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾

§А ако /длъжник/ е в затруднение, да има отсрочка до облекчение! И да дадете садака, е по-превъзходно за вае, ако знаете. §/Сура „Бакара“/2/:280/

Молим Аллах Субханеху ве Теаля да предпази нас и нашите семейства от използване на лихва и всичко, което води към нея! Амин!

ТЮТЮНОПУШЕНЕТО - БАВНИЯТ УБИЕЦ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният.

Благодарността и възхвалата са за Всевишния Аллах и нека саяту селямът да бъдат върху Пратеника - Мухаммед (саллеллаху алейхи ве селлем), неговото семейство, всичките му сподвижници и последователи до Съдния ден.

Уважаеми братя!

За да предпази здравето и материалното състояние на хората, Всевишният Аллах е забранил всичко онова, което им вреди и е в ущърб на тяхната вяра и проваля добрите им дела, като; алкохол, наркотици и др.

Аллах Субханеху ве Теаля казва за Пратеника (с.а.с.):

﴿ ... يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ ... ﴾

§...[Пратеникът] им повелява одобреното [тевхида, покорството, и всичко, което е добро] и им забранява порицаното [ширка, противопоставянето и всичко, което е лошо], и им разрешава доброто [чистото от храните, питиетата, никяха и др.], и им забранява лошото [нечистото от храните, като свинското месо, алкохола и др.]...§ /Сура "Еараф" /7/: 157/

От вредните неща, които са забранени от Аллах Теаля и от Неговия Пратеник (с.а.с.), са и цигарите, защото съдържат никотин, катран и други вредни и отровни вещества.

Поради това че много от мюсюлманите не познават добре повелите и забраните на Исляма и онова, от което имат полза или вреда, тютюнопушенето е много разпространено сред тях и се е превърнало в нещо нормално и позволено. Дори някои смятат, че това е качество на мъжество и признак за напредък и твърдят, че не намират наслада, удоволствие, настроение и радост, освен в обятията на цигарите - бавният убиец.

Хората се разтреперват, когато чуят за болестта "рак", а пушачът сам се хвърля в тази опасност, без да помисли. Нима това подобава на разумния човек?! Тютюнопушенето не е причина само за раково заболяване, а напротив, то причинява и ред други болести, като; астма, туберкулоза, главоболие, изтощение... а в много случаи и внезапна смърт. Според онова, което лекарите са констатирани в техните изследвания и публикации, причинените от тютюнопушенето болести, са неизброими.

Освен вредата за здравето, изразходените средствата за цигари е и пилеене на пари. А относно прахосниците, Аллах Теаля казва:

﴿إِنَّ الْمُنَادِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾

§Прахосниците са братя на шейтана. А шейтанът спрямо своя Господар е голям неблагодарник. §/Сура "Исра" /17/: 27/

Дори и да няма друга вреда от тютюнопушенето, то оприличаването на прахосника с шейтана, е достатъчно за пушача да разбере последиците от тютюнопушенето.

Пратеникът (с.а.с.) казва:

﴿ إِنَّ رَجُلًا يَتَخَوَّضُونَ فِي مَالِ اللَّهِ بَغْيًا حَقَّ فَلَهُمْ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾ - رواه البخاري

"Хора, които без право се разпореждат с богатството от Аллах, за тях ще има огън в Съдния ден."/Бухари:2886/

Така например, ако на човек стане навик, всеки ден с удовлетворение да къса по един лев, хората ще го помислят за ненормален. А представете си онзи, който ежедневно с удоволствие чрез пушенето на цигари изгаря дори повече, и в

същото време отравя себе си!? Така, пушачът извършва не едно, а две прегрешения.

Някои се отнасят с пренебрежение и казват, че купуването на цигари не е прахосване на пари, защото те били евтини! Но нека да погледнем статистиката, за да разберем, че пушачът годишно харчи стотици лева за тази отрова. Например, ако един пушач изпушва на ден по една кутия цигари, която струва два лева, то за една година харчи 730 лева, за десет години 7 300 лева, а за двадесет 14 600 лева! Нима това е малко?! Следователно, как пушачите могат да твърдят, че тютюнопушенето не е прахосване на богатството!

А за да разберат истината онези, които твърдят, че тютюнопушенето не е харам, и че няма грях за пушача, ще посочим следните доводи от Свещения Корана и Суннета на Мухаммед (с.а.с.). Всевишният Аллах казва:

﴿... وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ...﴾

§...и не се хвърляйте със собствените си ръце към гибелта...§/Сура “Бакара”/2/: 195/

﴿... وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾

§...И не убивайте сами себе си! Аллах е Милосърден към вас. § /Сура “Нуса”/4/: 29/

Няма никакво съмнение, че тютюнопушенето причинява на пушача тежки заболявания, та дори и смърт.

А относно хората, които разпиляват богатствата си, Аллах Теаля казва:

﴿... وَلَا تُبْذَرُ تَبْذِيرًا﴾

§,...и не пилей с прахосничество!§ /Сура “Исра”/17/: 26/

﴿... وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾

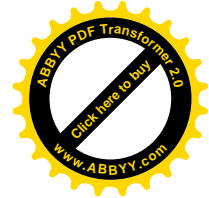
§...И яжте, и пийте, ала не разхищавайте! Той [Аллах] не обича разхищаващите. § /Сура “Еараф”/7/: 31

От тези айети се разбира, че разхищението дори при позволените неща е забранено, а камо ли човек да разхищава за неща, които са непозволенени и вредят на здравето, богатство, и на околните. Пратеникът (с.а.с.) казва:

﴿مَنْ أَكَلَ نَوْمًا أَوْ بَصَلًا ... فَلْيَعْتَرِزْ مَسْجِدَنَا وَلْيَقْعُدْ فِي بَيْتِهِ﴾ - رواه البخاري.

“Който е ял чесън или кромид...да не отива към джамията ни, и да си стои в къщи!”/Муслим/

Пратеникът (с.а.с.) забранява на онзи, който е ял чесън или кромид да не се събира с хората и да не ходи към джамията за намаз, защото след яденето им се отделя неприятна и дразнеща миризма. А миризмата, която се отделя от пушача е още по-неприятна и отблъскваща. Тя дразни

меляикетата, които го съпътстват, онези, с които общува и неговото семейство.

Всички тези доказателства показват, че тютюнопушенето А който иска още доказателства вреди и затова е харам. относно вредата и забраната на тютюнопушенето, нека да прочете онова, което е изписано на всяка една кутия цигари! И ако неговият разум, с който Всевишния Аллах го е дарил, е здрав, ще разбере истината. Поради тази причина, мюсюлманинът трябва да се предпазва от пушенето на цигари, или ако е пушач, да се откаже от тях.

Дълг на човека към Аллах Теаля е да Му се подчинява и да не се противи, да е признателен и благодарен, да Го споменава и да не Го забравя. Всевишният Аллах задължава човека с онова, от което той има полза, и му забранява онова, което му вреди и го води към нещастие и лош завършък в земния и отвъдния живот.

Уважаеми братя!

Хората купуват приятни парфюми, на чиято мирис да се наслаждават, и да ухае на околните, а пушачът харчи средства за цигари, от които при пушене се отделя неприятна миризма, която го вмирисва, вмирисва дрехите му, помещението, където пуши и е причина да бъде отбягван.

Измежду пушачите има, които казват, че не могат да се откажат от цигарите! Но в действителност, когато човек има вяра, воля и желание, той намира начин, а когато това в него е недостатъчно, той търси оправдание.

А непушачите трябва да знаят, че престоят им в помещение, където се пуши четири часа, се равнява на десет изпушени цигари. Затова трябва да избягват тези места, и да не позволяват да се пуши в тяхно присъствие.

От споменатите айети и хадиси се вижда становището на Исляма, че тютюнопушенето е вредно и забранено. А всяко нещо, което вреди, е забранено от религията, забранена е неговата консумация, производство и търговия. Затова всеки, който участва и подпомага неговото развитие се счита като подкрепа в грях и недобронамереност, което Всевишният Аллах е забранил:

﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ...﴾

§...И си помагайте един другиму в праведността и богобоязливостта, и не си помагайте в греха и враждебността...§/Сура “Майде”/5/:2/

От богатство припечелено чрез харам няма берекет, а садака раздадена от този вид богатство не се приема, и е причина за влизане на човек в Джехеннема. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((... لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ لَحْمٌ نَبَتَ مِنْ سُحْتِ النَّارِ أَوْلَى بِهِ...)) – رواه أحمد

“Няма да влезне в Дженнета плът израснала по нечестен начин, и най-подходящ за нея е Огънят на Джехеннема.”/Имам Ахмед:13919/

Молим Аллах Теаля да ни предпазва от това порицано дело, да ни напътства към доброто, да ни подпомага в обичаните и желани от Него неща, и да ни предпазва чрез Амин! халала от харамата.

ПРЕВЪЗХОДСТВОТО НА ДЕСЕТТЕ ДНИ ОТ ЗУЛХИДЖЕ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилоствивият, Милосърдният!

Възхвалата е за Всевишния Аллах, Който в Своята Книга казва: §Кълна се в зората и в десетте нощи (от месец Зулхидже)§. И саляту селям да бъде върху Мухаммед (саллеллаху алейхи ве селлем), семейството му, неговите сподвижници и последователи до края на Света.

Уважаеми братя! Нека да се боим от Аллах Субханеху ве Теаля и да знаем, че сме временно на този свят, като преминаващи пътници, и след това непременно ще се завърнем към Него.

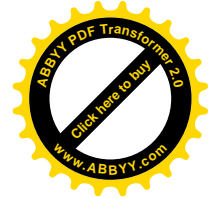
В тази тема ще насочим вниманието Ви към много важни и превъзходни дни, в които се удвоява наградата за добрите дела и се опрощават прегрешенията. Това са първите десет дена от месец Зулхидже, месецът, в който се извършва Хаджилъка. В Корани Керим Аллах Теаля казва:

وَالْفَجْرِ وَآيَاتِ عَشِيرٍ ﴿١٠﴾

§Кълна се в зората и в десетте нощи (от месец Зулхидже)§/Сура „Феджр” /89/:1,2/

Аллах Теаля се кълне в тези десет денонощия поради тяхната важност и превъзходство. Имам Бухари (рахимехуллах) разказва хадис, предаден от Ибни Аббас, че Пейгамберинът (с.а.с.) е казал:

((ما من أيام العمل الصالح فيها أحب إلى الله من هذه الأيام))

“Няма по-обичани дни при Аллах Теаля за правене на добри дела от тези дни.”

В тях мюсюлманинът може да се възползва от извършването на праведни дела, на които ще види резултата и ефекта, когато ще се завърне при Аллах Субханеху ве Теаля.

Измежду полезните неща, които човек може да върши, е говеене през деветте дни, с изключение на десетия, в който е

Байрамът.

За предпочитане е многократното споменаване на Всевишния Аллах в тази почтена десетдневка, както и в дните на Байрама. Аллах Аззе ве Джелле казва:

﴿... وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ...﴾

§...и в определени дни да споменават името на Аллах...§/Сура „Хадж”/22/:28/

Необходимо е също в байрамските дни да се прави текбир *“Аллахуекбер, Аллахуекбер ля иляхе иллеллаху веллаху екбер, Аллахуекбер ве лилляхилхамд”*. Той започва от сабах намаз на ден Арафе и продължава до икинди намаз на четвъртия ден от Байрама. Това е от напътствието на Мухаммед (с.а.с.) и неговите есхаби. Имам Бухари (рахимехуллах) в достоверната си сборка на хадиси разказва за Ибни Умер и Ебу Хурейра (радийеллаху анхума), че са ходели по пазара и са правели текбир на висок глас.

Превъзходството на тези дни обхваща както хаджиите, така онези, които не са на хаджилък. Това е стимул за всички мюсюлмани да вършат праведни дела.

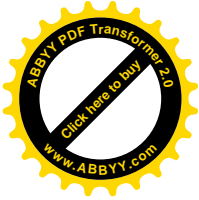
Деветият ден от тази десетдневка е денят Арафе. В него

хаджиите се намират на местността Арафат. Пейгамберинът

(с.а.с.) казва:

﴿أفضل الأيام يوم عرفة﴾

“Най-превъзходният ден, е денят Арафе.”/Ибну Хиббан/

Говеенето в този ден е причина за опрощаване на малките грехове от изминалата и настоящата година. Ебу Катаде (р.а.) разказва, че Пейгамберинът (с.а.с.) бил попитан за говеенето в деня Арафе, а той отговорил:

(يكفر السنة الماضية و الباقية) — رواه مسلم.

“Опрощават се греховете за изминалата и настоящата година.”/Муслим/

Поради това, за предпочитане е мюсюлманите, които не са на хаджилък, да говеят. А що се отнася до хаджиите, за тях е по-превъзходно да не говеят, за да имат повече сили по време на хаджилъка, за да правят зикр, дуа и истигфар. Това е ден за опрощение на греховете и спасение от Огъня.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

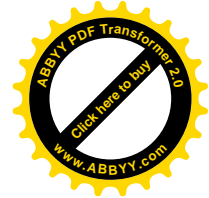
(ما من يوم أفضل عند الله من يوم عرفة يتزل الله إلى سماء الدنيا فيباهي بأهل الأرض أهل السماء فيقول انظروا إلى عبادي شعنا غربا حاجين جاءوا من كل فج عميق يرجون رحمتي و لم يروا عذابي فلم ير أكثر عتقا من النار يوم عرفة).

“Няма по-превъзходен ден при Аллах от деня Арафе. Аллах слиза на земното небе и хвали жителите на земята пред обитателите на небесата (меляикетата), като казва:”Погледнете към моите раби, разрошени, прашни, нуждаещи се, дошли от различни краища на света. Те се надяват на Моята милост, още невидели Моето наказание, и не е видно толкоз много освобождаване от Огъня, както е в деня Арафе.”/Ибну Хиббан/

(أفضل الدعاء يوم عرفة. و أفضل ما قلت أنا و النبيون من قبلي: لا إله إلا الله وحده لا شريك له) — رواه الإمام مالك في المطأ.

“Най-превъзходната дуа е дуата в деня Арафе, а най-превъзходното, което аз и Пейгамберите преди мен сме казали, е: “ЛЯ иляхе иллеллах вахдеху ля шерике лех”-“Няма друго истинско божество освен Аллах, Той е един-единствен и няма съдружник.”/Имам Малик/

В този месец е Курбан Байрам. Той започва от десетия ден на Зулхидже и завършва на тринадесетия ден със залеза на слънцето. След сутрешния намаз на десетия ден онези, които не са на хаджилък, кланят байрамския намаз и колят курбаните. А хаджиите продължават с останалите обреди на хаджилъка: хвърлят камъчета на Джамаратите, бръснат главите или ги подстригват, обикалят около Кябе, преминават

разстоянието между Сафа и Мерва. А в трите дни след Байрама, наречени "тешрик", хаджиите се намират в местността Мина. Относно тези дни Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((أيام مني أيام أكل و شرب و ذكر الله عز و جل)) — رواه مسلم.

“Дните на Мина са дни за ядене, пиене и споменаване на Аллах Аззе ве Джелле.”/Муслим/
Аллах Теаля казва:

﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ...﴾

§И споменавайте Аллах в преброените дни!...§/Сура
„Бакара”/2/:203/

Към споменаването на Аллах Теаля в тези дни се включва:

- Правене на текбир след всеки фард намаз:
“Аллахуекбер, Аллахуекбер ля иляхе иллеллаху веллахуекбер, Аллахуекбер ве лилляхил хамд”.
- Изричане на ***“Бисмиллях! Аллаху екбер.”*** при колене на курбаните.
- Произнасяне на ***“Бисмиллях!*** при започване на ядене и пиене и да се завършва с ***“Елхамдулиллях”.***
- Също по време на хвърляне на камъчетата на Джамаратите да се казва: ***“Бисмиллях! Аллаху екбер”.***

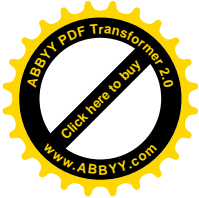
Това са дни, изпълнени с различни ибадети и споменаване името на Аллах Субханеху ве Теаля. Измежду всички тези ибадети най-голям е хаджилъкът, който се извършва при Бейтуллах – Кябе и околностите му. Разказва се от Айше (р.а.) и Ибни Умер (р.а.), че са казали:

((لم يرخص في أيام التشريق أن يصمن إلا لمن لم يجد الهدي)) — رواه البخاري.

“Не е позволено в дните на тешрик да се говее, освен на онзи (от хаджиите), който няма курбан.”/Бухари/

Поради трудностите, които хаджиите изпитват по времето на хаджилъка, на тях се забранява да говеят през тези дни. Отреден им е престой в местността Мина за хвърляне на камъчета на Джамаратите и за отмора през Байрама и три дни след него.

Аллах Субханеху ве Теаля е позволил на хаджиите да се хранят от месото на техните курбани, както и на останалите мюсюлмани, които не са били на хаджилък, защото всички имат участие в правенето на добри дела през тази

десетдневка, с които се приближават към Аллах Субханеху ве Теаля. Байрамът е празник за всички мюсюлмани по земното кълбо. Те са радостни и благодарни на Аллах Субханеху ве Теаля за всички блага, които Той им е дал.

Молим Аллах Аззе ве Джелле да ни опрости всички грехове и ни предпази от прегрешения! Да приеме нашите добри дела и да ни помилва в Съдния ден! Амин!

ПРИЗНАЦИ, ПРЕДИЗВЕСТИЯВЩИ ЗА КРАЯ НА СВЕТА

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

Възхвалата е за Аллах, Ние Го прославяме и за подкрепа и прошка Го молим! Аллах да ни опази от злините на нашите души и от лошите ни дела! Когото Аллах напъти, никой не ще го заблуди, а когото Аллах остави в заблуда, никой не ще го напъти. Свидетелствам, че няма друго истинско божество, освен Аллах! Той е Единствен и няма съдружник! И свидетелствам, че Мухаммед (с.а.с.) е Негов раб и Пратеник! Уважаеми братя!

Най-напред завещавам на самия себе си, а след това на всички вас да се страхуваме от Аллах Теаля - явно и скрито, защото в страхопочитанието към Него, е спасението, безопасността и спокойствието от всички ужаси и неприятности. Страхът от Аллах Теаля е запас и провизия, с които човекът може да достигне скъпите Дженнети, в които реки текат и са приготвени благодати, които око не е виждало, ухо не е чувало и през ум не е минавало. Затова нека да се страхуваме от Аллах и да се приготвим за настъпването на Часа, за който Аллах Теаля казва:

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

§[О, Мухаммед!] Питат те за Часа: “Кога ще настъпи?”

Кажи: “Знанието за него е само при моя Господар. Само Той ще изяви неговото време. Тегне този [Час] на небесата и на земята. Ще дойде при вас съвсем внезапно.” Питат те, сякаш си

осведомен за него. Кажи: “Знанието за това е само при моя Господар, ала повечето хора не проумяват.”§/Сура “Еараф”/7/:187/

Вярата в Часа за края на света и признаците му са реалност, за която ни е известил Аллах Теаля в Корани Керим чрез Неговия Пратеник (с.а.с.). Вярата в Часа е част от вярата в Отвъдното, която е основа от основите на Ислямската вяра.

Знанието за Часа е единствено при Всевишния Аллах, с изключение на признаците, за които е информирал Неговия Пратеник (с.а.с.). А мъдростта от това е: да извести хората, за да не бъдат небрежни по тези въпроси.

Когато Джебраил попитал Пейгамберина (с.а.с.) за края на света, той (с.а.с.) отговорил:

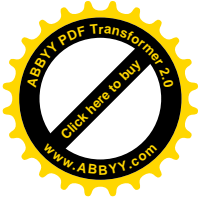
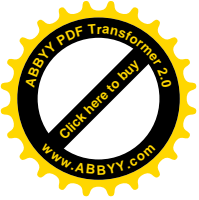
((مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ وَسَأُخْبِرُكَ عَنْ أَشْرَاطِهَا إِذَا وَكَلَّتِ الْأَمَّةُ رَبَّهَا وَإِذَا تَطَاوَلَ رِعَاةُ الْإِبِلِ الْبُهْمُ فِي الْبُنْيَانِ فِي خَمْسٍ لَا يَعْلَمُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ ثُمَّ تَلَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ...))

“Питаният не знае повече от питащия. Но ще те известя за признаците му: Когато робинята роди своя господар и когато видиш бедните пастири на камили да се надпреварват в построяването на високи сгради, и пет неща, които не ги знае никой, освен Аллах”. След това прочел айета: §Единствено при Аллах е знанието за Часа. Той изсипва дъжда и знае какво има в утробите. И никой не знае какво ще придобие утре, и никой не знае къде ще умре. Аллах е Всезнаещ, Сведущ!§”/Бухари и Муслим/

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((مفاتيح الغيب خمس لا يعلمها إلا الله: لا يعلم ما تغيض الأرحام إلا الله، ولا يعلم ما في غد إلا الله، و لا يعلم متى يأتي المطر أحد إلا الله، و لا تدري نفس بأي أرض تموت إلا الله، و لا يعلم متى تقوم الساعة إلا الله.)) - رواه البخار و غيره.

“Ключовете на тайните са пет, никой не ги знае, освен Аллах: Никой не знае какво е заченато в утробата на майката, освен Аллах. Никой не знае какво ще се случи в утрешния ден, освен Аллах. Никой не знае кога ще вали дъжд, освен Аллах. Никой не знае къде ще умре, освен Аллах. И никой не знае кога ще настъпи Часът, освен Аллах.”/Бухари и др./

Пейгамберинът (с.а.с.) често напомнял за приближаването Часа и ужасите му, а и хората многократно са го питали по тези въпроси, а той (с.а.с.) ги известявал, че знанието за него е при Аллах, че е близо и че това, което се изисква от хората, е подготовка за него. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((بعثت أنا و الساعة كهذه من هذه أو كهاتين و قرن بين السبابة و الوسطى)) – رواه البخاري.

“Аз бях изпратен (във време, близо) до Часа, както (са близо) този от този пръст, или както са тези двата и сравни между показалеца и средния пръст.”/Бухари/

В достоверен хадис Пейгамберинът (с.а.с.) е пояснил малките признаци, които показват настъпването на края на света:

((Няма да настъпи Часът: докато не воюват две големи войски, в които ще паднат много жертви, а и двете ще призовават към едно и също нещо; докато не се появят приблизително тридесет лъжливи шарлатани, които ще претендират, че са пратеници на Аллах; докато (ислямската) наука не се изгуби; когато земетресенията зачестят, времето започне да отминава неусетното, раздорите се появят и масовите убийства зачестят; докато богатствата ви не се увеличат в изобилие и богатият няма да намери заслужаващ зекята, а когато го поднесе на някого, той ще му отговори: “Аз нямам нужда от него.”; докато хората не започнат да се надпреварват в построяването на високи сгради; докато човек не мине покрай гроба на друг човек и каже: “Ех, да бях на неговото място!”; и докато слънцето не изгрее от залеза. И когато хората видят това, всички ще повярват, но §...не ще помогне вярата на душа, която преди не е вярвала или не е придобила добро в своята вяра...§/Сура “Ен ам”/6/:158/ ...))/Бухари/

Трябва да се знае още, че години преди да настъпи краят на света; ще се увеличи лъжата и измамата, праведният ще бъде обвиняван и ще се вярва на лъжеца и на шарлатанина; ще се признава думата на развалените, глупавите и клюкарите; ще се увеличи разголването; ще изчезне доверието между хората. И всеки един народ ще бъде управляван от двуличник; ще изчезнат ислямските учени и ще се увеличи невежеството; достойните ще бъдат унижавани, а лошите ще бъдат издигани. Хората ще се гордеят със строеж на джамии и ще ги украсяват, а няма да кланят намаз в тях, въпреки че се строят, за да се прави ибадет в тях.

Небрежността на хората относно Часа е голяма, а Всевишният Аллах казва:

﴿يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾

§В Деня, когато ще видите [настъпването на Часа], всяка кърмачка ще забрави своето кърмаче и всяка бременна ще роди преждевременно, и ще видиш хората опиянени. Ала не са опиянени те, а мъчението на Аллах е сурово. §/Сура Хадж/22/: 2/

Някои от ислямските учени са изброили малките признаци и са установили, че те вече са се случили, даже някои от тях са отминали още по времето на Пейгамберина (с.а.с.), като: разцепването на луната на две равни части, дори изпращането му и неговата смърт са два признака от признаците, показващи края на света и унищожението му. Това показва на хората, че завръщането им към техния Господар – Аллах, Аззе ве Джелле, е реалност и се изисква от тях да вярват в Него и да са готови за великата среща, за да не съжالياват за пропуснатото в земния живот.

А що се отнася до големите признаци за настъпването на края на света, те са споменати в хадис, предаден от Хузейфе ибни Есиид ел-Гифарий (р.а), който казва:

“Пейгамберинът (с.а.с.) дойде при нас, а ние си говорехме. Тогавата той (с.а.с.) каза: ”Какво обсъждате? Всички казаха: “Припомняме си за настъпването на края на света.” Той (с.а.с.) рече: ”Часът няма да настъпи, докато преди това не видите десет признака...” - и спомена: Дима (който ще изпълни пространството между земята и небето), Деджала, Животното (което ще говори на хората), изгрева на слънцето от запад, слизането на Иса (а.с.), Йеджудж и Меаджудж, трите лунни затъмнения; в изтока, в запада и в Арабския полуостров, а последното от тези неща е излизане на огъня в Йемен който ще пропъди хората към Махшер (Шам).”/Муслим/

Учените хора споменават в книгите си, че когато се покаже един от тези големи признаци, непосредствено след него ще започнат да се редуват останалите и ще изминат за броени месеци. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

﴿إن أول الآيات خروجا طلوع الشمس من مغربها و خروج الدابة على الناس ضحى و أيهما ما كانت قبل صاحبها فالأخرى على إثرها قريبا﴾ - رواه مسلم.

“От първите признаци, които ще се покажат са: изгревът на слънцето от запад, появата на Животното в едно утро пред

хората. И което и от тях да е първо, то непосредствено ще го последва другото."/Муслим/

Нека да бъдем в очакване на този Час, да не се самозабравяме в житейските дела, защото той може да настъпи много скоро! Аллах Субханеху ве Теаля казва:

﴿يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا﴾

§Хората те питат за Часа. Кажете: “Единствено Аллах знае за него.” И откъде да знаеш ти? Часът може да е скоро!§/Сура “Ехзаб”/33/:63/

Аллах, Субханеху ве Теаля, казва:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ - سورة الاحزاب: 56

§Наистина Аллах и Неговите меляйкета правят саяту селям на Пейгамберина. О, вие, които сте повярвали! Правете саяту селям на него.§

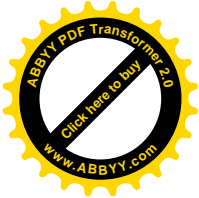
Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ عَشْرًا))

“Който направи на мен един път саяту селям, Аллах прави на него десет пъти.”

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. وَارْضَ اللَّهُمَّ عَنِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ وَعُثْمَانَ وَعَلِيٍّ وَعَنْ سَائِرِ الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ. قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((اللَّهُ اللَّهُ فِي أَصْحَابِي, اللَّهُ اللَّهُ فِي أَصْحَابِي, لَا تَتَّخِذُوهُمْ غَرَضًا بَعْدِي, فَمَنْ أَحَبَّهُمْ فَبِحَبِّي أَحَبَّهُمْ وَمَنْ أَبْغَضَهُمْ فَبِإِبْغَظِي أَبْغَضَهُمْ)).

اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا تَحُولُ بِهِ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعْصِيَتِكَ وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتِكَ, وَمِنَ الْيَقِينِ مَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا مَصَابِتَ الدُّنْيَا. اللَّهُمَّ مَتَّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَابْصَارِنَا وَقُوَاتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا. وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا. اللَّهُمَّ اجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمَنَا, وَانصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا, وَلا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا, وَلا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا وَلا مَبْلَغَ عِلْمِنَا وَلا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا بـُـذُنُوبَنَا مَنْ لا يَخَافُكَ وَلا يَرْحَمُنَا. اللَّهُمَّ اعِزَّ الْإِسْلَامَ وَالمُسْلِمِينَ. اللَّهُمَّ احْفَظْ أُمَّةَ المُسْلِمِينَ وَقَادَتَهُمْ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَانصُرْهُمْ بِالحَقِّ وَانصُرِ الحَقَّ بِهِمْ. أَيُّهَا الإِخْوَةُ الكِرَامُ:

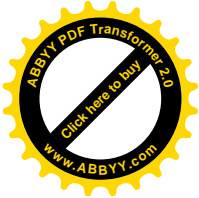

﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴾ - سورة النحل: 90

فَاذْكُرُوا اللَّهَ يَذْكُرْكُمْ وَادْعُوهُ يُسْتَجِبْ لَكُمْ وَاشْكُرُوهُ عَلَىٰ نِعَمِهِ يَزِدْكُمْ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ. وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ...

ТЕРМИНОЛОГИЧЕН РЕЧНИК

- абдест** - обредно измиване преди намаз.
- Адем** - първият човек на земята (бащата на човечеството), който е и Пророк на Аллах.
- Адн** – име на Дженнета (Рая).
- Аззе ве Джелле** - Всемогъщият и Великият.
- айет (и)** - знамение (я).
- акика** - курбан на новородено.
- акшам** - вечер.
- акшам намаз** - вечерна молитва.
- Аллах Теаля** - Всевишният Аллах.
- Аллах Субханеху ве Теаля** -Пречистият и Всевишният Аллах.
- алейхисселям (а.с.)** - мир нему.
- алейхимусселям (а.с.)** - мир на тях.
- Амин** -Приеми. О, мой Аллах приеми молбата ми!
- Арафат** - местност в близост до гр.Мекка, където се престоюва по време на Хаджилъка.
- Арафе** – деветият ден от месец зил-хидже, когато всички хаджии са на местността Арафат.
- аср** - следобедна молитва.
- ахирет** - отвъдния живот.
- ахляк** - морал, поведение, нрав.
- Ашура** - десети ден от месец Мухаррам.
- байрам** - празник.
- бидат (и)**-нововъведение, ерес.
- вааз** - беседа.
- ваджиб**- задължителен, задължение.
- ваиз** – водещ беседа
- вахий** - откровение.
- вуду, абдест**- обредно измиване преди намаз.
- гийбе, гийбет** - злословене за някого в негово отсъствие.
- гусул** – къпане след семеотделяне, съобразно шериата.
- гюнах, джунах** - грях.
- джеза** – 1.възмездие, въздеяние. 2.наказание.
- Джелле Джелялюху** - Превеликият. Всемогъщият.
- джемаат** - група, групово.
- дженабе** - положение на мъж или жена след семеотделяне.

дженазе – 1.погребение. 2.мъртвец.

Дженнет - Рай.

Джехеннем – Ад.

Джибрил - име на меляике.

джин (ове) - твари създадени от огън – дух (ове).

джума - петък.

джума намаз - петъчна молитва.

джумада (ел-уля) - пети месец от ислямския календар.

джумада (ел-ахир) - шести месец от ислямския календар.

джунуб - мъж или жена след семеотделяне.

дуа - отправяне на зов към Аллах.

дуня - 1.свят. 2.земен живот.

езан - покана за намаз с висок глас от минарето на джамията.

елиф - първата буква от арабската азбука.

енсар (и)- жителите на гр. Медина, които са подпомогнали Пратеника на Аллах (с.а.с.) когато се е преселил от Мекка за Медина.

емирул муаминин - емир (управител, княз, владетел) на мюсюлманите.

еселяму алейкум ве рахметуллах – ислямски поздрав.

есхаби - сподвижници.

ехлюлкаитаб - евреи и християни (народи получили Писание от Всевишния)

ехлю сунне вел джемаа – мюсюлмани сунити, които се ръководят от Корана и Суннета.

зеят - задължителна милостиня, която се дава на цялото богатство веднъж в годината.

зеятул фитр - задължителна милостиня, която се дава през последните дни от месец Рамадан.

зикр - споменаване името на Аллах.

зина - блудство, прелюбодеяние.

зул кааде - единадесети месец от ислямския календар .

зул хиджже - дванадесети месец от ислямския календар.

иатикад - убеждение.

иатикаф - оттегляне в джамията за определен период от време в последните десет дни от месец Рамадан, с цел ибадет.

ибадет -1.Обожаване. 2.Общо наименование на всички праведни дела, които се извършват с цел обожаване Всевишният Аллах, които Той обича, желае и е доволен от извършването им.

иблис - Люцифер (име на дявола).

ибни, ибн - син.

иджмаа - единодушие, съгласие, консенсус.

икаме, икамет - оповестяване за започване на задължителния намаз.

икинди намаз, икиндия - следобедна молитва.

илях - божество.

имам - религиозен водач в Исляма.

иман - вярване.

имсак – начално време за започване на говеенето или второто забелване на хоризонта – начало на зарата.

иншаеллах - с благоволенieto на Аллах. Ако Аллах е пожелал.

Иса - Исус.

Ислям - (арабска дума означаваща: покорност). Религия низпославана на пратениците (Адем - Адам, Нух - Ной, Муса - Мойсей, Ибрахим - Аврам, Иса – Исус) от Аллах за различен период от време. А за последен път е низпослана през VII в. на Мухаммед (с.а.с.), която е запазила своята автентичност. Като през целия този период до наши дни тя не е претърпяла никакви промени и изопачавания за разлика от предшестващите я писания. Неправилно е тя да се нарича “мохамеданска религия” или “мохамеданство”, защото тя не е основана от Мухаммед (с.а.с.), а е низпослана на него от Всевишния Аллах.

исра- нощното пътуване на Мухаммед (с.а.с.) от Мекка до Ерусалим.

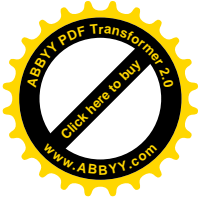
истигфар - търсене на опрощение.

ифтар - време за разговяване след залез слънце.

ихляс - искреност в делата и подчинението на Аллах.

ихрам – 1.Бяло облекло за извършване на хаджилък. 2.Положение, при което временно се забраняват някои позволени неща за хаджията при обличане на хаджийските си дрехи.

йерхамукеллах - Аллах да те помилва.

Кадр - име на нощ, която се намира в последната десетдневка от месец Рамадан (Рамазан).

келимету тевхид - словата на единобожието.

Кефин, кефен - бяло платното, с което се увива мъртвия.

кефиносване - увиване на мъртвия в бяло платно.

кеффара, кефарет - откуп.

кибле - посоката за обръщане по време на молитва към "Кябе" в гр. Мекка.

кияме, киямет - Съдният ден.

киямитският (къяметският) ден - Съдният ден.

Корани Керим - Свещената Книга низпослана на Пратеника Мухаммед (с.а.с.).

курбан - жертвоприношение с цел приближаване към Аллах.

курейш, курайш - знатно арабско племе, от което произлиза Мухаммед (с.а.с.).

куфр - неверие.

Кябе, Кябе - свещената постройка в центъра на джамията "Харам" в гр. Мекка.

лям - буквата (л) от арабската азбука.

магриб (акшам намаз) - вечерната молитва.

мекрух - нежелателно, порицано.

меляике (та) - ангел (и).

мехрем - близък човек на жена, като: съпруг, син, баща, брат, дядо, працядо, брат на майката, брат на бащата, внук и племенник.

миарадж - възнесение, издигане.

мизан - везните в Съдния ден.

мим - буквата (м) от арабската азбука.

Мина - местност до гр. Мекка, където се извършва част от хаджилъка.

минбер - издигнато място за изнасяне на хутбе в джамия.

миск - мускус: силно миризливо вещество, което се отделя от специални жлези у някои животни и от някои растения и се използва в парфюмерията.

муаджизе - чудо.

муамин - мюсюлманин.

муезин - човек, който оповестява времето за намаза.

Музделифе - местност до гр. Мекка, където се извършва част от хаджилъка.

мунафик - лицемер.

Муса - Мойсей

мусафир - пътник.

мустехаб – позволен, допустим, който се нрави, който се харесва.

муттекин - богобоязлив, набожен.

мухаджирин - хората, които са се преселили с Пратеника на Аллах от Мекка за Медина.

мухаррам - първият месец от ислямския календар

намаз (саят) - молитва.

нафиле – незадължително, допълнително.

небийна – нашият пророк.

ниамет – дар, благодат.

нийет - намерение.

нисаб - минимум, притежание при което мюсюлманинът е длъжен да дава зекят.

Нух - Ной.

оруч - говеене.

пейгамбер, пейгамберин - пророк.

пладнина - обедна молитва.

Рабби – мой Господарю!

радийеллаху анху (р.а) - Аллах да е доволен от него.

радийеллаху анха (р.а) - Аллах да е доволен от нея.

рамадан, рамазан - девети месец от ислямския календар.

расул - пратеник.

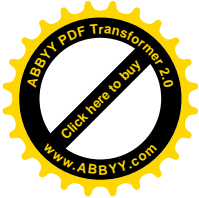
расулюллах - Пратеникът на Аллах.

рахимехуллах (р.а) - Аллах да го помилва.

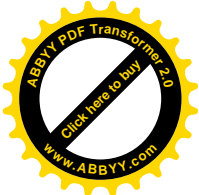
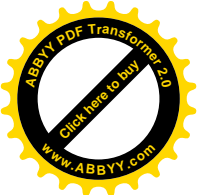
реджеб - седми месец от ислямския календар.

рекят - част от намаза.

сабах - утринна молитва.

(с.а.с) - саллеллаху алейхи ве селлем - Аллах да го благослови и с мир да го дари.
саа - мярка равняваща се приблизително на 2,250кг.
садака - подаяние, милостиня.
садакатул-джарийе - милостиня, от която наградата е непрекъсваща, като построяване на джамия, чешма, мост, прокарване на път и други, за благо на хората с цел спечелване задоволение на Аллах Теаля.
садакатул-фитр – виж. Зекятул-фитр!
саяту селям - мир нему.
сахур - време за хранене на говеещия до настъпване на зората.
селям - 1.мир. 2.привет, поздрав. 3.слово, което се изказва за приключване на намаза.
седжде - положение в намаза, при което кланящият се допира земята с челото, носа, дланите, коленете и пръстите на краката.
сехабе - сподвижници.
секар -име на Ада.
сехви седжде - седжде, което се прави за неумышлена грешка при кланяне на намаза.
Субханеху ве Теаля - Пречистият и Всевишният.
сунне, суннет, сюнне, сюннет - думите, делата, одобрението на чуждите дела; нравствените и физическите качества на Мухаммед (с.а.с.).
Сура (и) - глава от Свещения Коран.
таравих намаз - допълнителна молитва през месец Рамадан.
таваф - обикаляне около Кябе, обход.
тагут - всичко, което отклонява от пътя на Аллах, като шейтани, идоли, хора и т.н.
Тааиф, Таиф - град в Саудитска Арабия.
тахара - чистоплътност съобразно шериата.
теблиг - известяване, предаване.
тевбе - покаяние.
тевхид - еднобожие.
тевеккул - упование.
теква- боязън, страхопочитание.
теке (та) – гроб на светец.
Тихамете Биида- планини в близост до гр.Мекка.
умра - посещение на Кябето извън времето за хаджилък с цел ибадет.
фард, фарз - задължение.
фард (фарз) намаз - задължителна молитва.
феджр - зора.
фидие - откуп.
фитне - раздор.
хадж – хаджилък.
Хадис - автентично предадени сведения (или съобщения) от сподвижниците на Пейгамбера Мухаммед (с.а.с.) за думите, делата, одобрението на чуждите дела; нравствените и физическите качества на Мухаммед (с.а.с.).
хадис Кудси - слова на Аллах, изречени от Мухаммед (с.а.с.), без да са знамения от Корана.
хаир - добро.
халал, халял – позволено, придобито по позволен начин.
хамд - изказване на признателност и благодарност към Аллах Тегля.
харам – 1.забранено, придобито по непозволен начин. 2.неприкосновен, свещен.
хатиб - лице, което изнася реч в джамията на петъчната молитва и байрамските молитви.
хиджра - 1.преселение. 2.Преселението на Мухаммед (с.а.в) от гр. Мекка за гр. Медина 622 г. 3. Начало на ислямското летоброене.
хутбе (та) - проповеди, религиозни беседи, лекции.
шабан - осми месец от ислямския календар.
шевал - десети месец от ислямския календар.
шейтан - сатаната - сътворен е от огън, върши лоши деяния и подтиква към тях.
шериат, шерят - ислямското законодателство.
шефаа - застъпничество.
ширк - езичество, съдружаване с Аллах.

**Я, Рабби! - О, мой Господарю!
ятсия, ятси намаз - ноцна молитва.**

